KYMI JA VOIKKAA

Kymin ja Voikkaan henkilöstölehti **1/2005**

WE LEAD.
WE LEARN.

UPM

Aarnihiihto veti väkeä

Voikkaan ansiomerkit jaettiin

Mielipidetutkimuksen tulokset käsittelyssä

Ympäristölupa uusittavana

KYMI JA VOIKKAA
1/2005

Julkaisija
UPM, Kymi ja Voikkaa

Päätoimittaja
Ulla Parikka
tel:+358 204 15 3262
ulla.parikka@upm-kymmene.com

Lehtitoimikunta
Marko Haveri, Pertti Kohopää, Eila Kylliäinen, Ilkka Kymäläinen, Maarit Lahtinen, Pirkko Lindeman, Marko Lummio, Juha Marttila

Taitto: Ulla Parikka

Lehden seuraava numero ilmestyy kesäkuussa. Lehteen tarkoitetun aineiston on oltava toimituksessa **viimeistään 15.5.2005**

Painopaikka ja -aika:
Esa Print Oy, Lahti
23.3.2005

Paperi:
UPM Finesse matt, 100 g/m².
kansi: UPM Finesse gloss, 150 g/m²

Osoitteenmuutokset:
Helena Lukkarinen
puh. 0204 15 2167
helena.lukkarinen@upm-kymmene.com

ISSN: 1795-1038

www.upm-kymmene.com

Kansikuva (Eila Kylliäinen):

UPM, Kymin ja Voikkaan sekä Kuusankosken kaupungin yhdessä järjestämä Aarnihiihtotapahtuma kokosi runsaasti kaikenikäistä väkeä Eerolaan 5.3.

Mielipidetutkimuksen tulokset käsittelyssä osastoilla 4
Toimenpidesuunnitelmat valmiina toukokuun alussa.

Aloitetoiminnassa vilkas vuosi 2004 6
Ryhmäaloitteita tehtiin Voikkaalla runsaasti.

Pitkään palvelleet palkittiin 10
Voikkaalla jaettiin viirit ja ansiomerkit.

Ympäristölupa uusittavana 14
Kymin ja Voikkaan ympäristölupahakemus lähti viranomaiskäsittelyyn.

Aarnihiihtotapahtuma keräsi väkeä 16
Kaunis sää ja monipuolinen ohjelmatarjonta on tehnyt Aarnihiihdosta suositun koko perheen tapahtuman.

UPM:n huumeiden vastainen ohjelma uusittiin 18
Uusittu ohjelma on hyväksytty käyttöönotettavaksi myös Kymillä ja Voikkaalla.

Pääkirjoitus

Henkilöstön mielipidemittauksesta eväitä myös viestintään

Alkutalven aikana Kymillä ja Voikkaalla on pohdittu niin isommissa kuin pienemmissäkin ryhmissä UPM:n henkilöstön mielipidemittauksen tuloksia. Tässä lehdessä henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmonen** kertoo artikkelissaan, mitä kysely Kuusankoskella toi esiin.

Yksi esiin noussut kehitysalue on johtaminen - esimiestyö, ja siihen liittyy myös viestintä. Ihmisen on saatava työssään tarvitsemansa tieto. Oman keskustelunsa paikka on, saako hän sen ja miten.

Sähköiset ja painetut viestinnän kanavat ovat tuki ja väline tiedonhallintaan. Niitä on vuosien varrella kehitetty yhteistyössä osastojen ja henkilöstön kanssa - viimeksi intranetia. Oman lisänsä viestintäkanavien kirjoon toi helmikuussa uusi kuvapankki. Henkilökohtaista tapaamista, keskustelua, vaikkapa vain puhelinsoittoa, nämä kanavat eivät korvaa.

Tieto kulkee ja tallentuu johdon esimerkin ja ohjeiden mukaisesti. Mutta viestintä on vuorovaikutusta ja onnistuakseen siihen tarvitaan meidän jokaisen panosta - se ei ole vain johdon asia. Huomioimalla ihminen, erilaisuus sekä selkeät, vakiintuneet toimintatavat tiedon kertomiseen ja tallentamiseen otamme isoon askeleen kohti tiedonhallintaa. Uskon, että se helpottaa oloamme ja työtämme melkoisesti.

Irma Niemi

Teksti Martti Purmonen **Piirros** Anssi Keränen

Mielipidetutkimus tehty, työ jatkuu osastoilla

Kevät on jo käsillä. Viime syksyisen henkilöstön mielipidemittauksen tulosten käsittely Kymillä ja Voikkaalla on hyvässä vauhdissa. Tähän mennessä niitä on käsitelty tehtaiden tilannekatsauksissa tehdastasoisina ja osittain myös osastoilla.

Kerrataanpa lyhyesti miltä tulokset näyttivät. Ensinnäkin vastausprosentti oli niin Kymillä kuin Voikkaallakin 83. Hienoa. Verrattaessa tuloksia edelliseen tutkimukseen vuonna 2001 edistystä tapahtui lähes kaikissa kategorioissa.

Kymillä merkittävintä edistystä tapahtui seuraavilla alueilla:

- UPM:n kilpailuasema (+11)
- Asiakaslähtöisyys (+7)
- Yhteistyö ja tiimityöskentely (+5)
- Avoimuus ja rehellisyys (+5)
- Työntekijöiden kehittäminen (+5)

Voikkaalla parhaiten kehittyivät:

- UPM:n kilpailuasema (+13)
- Asiakaslähtöisyys (+7)
- Yhteistyö ja tiimityöskentely (+7)
- UPM:n imago ja maine (+3)
- Suoritusten johtaminen (+3)

Vertailtaessa Kymin ja Voikkaan tuloksia paperidivisioonaan, meidän ei tarvitse laittaa päätä pensaaseen. Näinkin tarkasteltuna tulokset ovat hyviä. Ilahduttavaa oli havaita mm. viimeisen vuoden aikana vahvasti esillä olleeseen brändiin liittyvät myönteiset tulokset.

Mutta myös kehitettävää löytyy. Verrattaessa tuloksia niin vuoteen 2001 kuin paperidivisioonaan esille nousee kehityskohteina johtaminen ja päätöksenteon tehokkuus. Näiden lisäksi, vaikkakin tulokset olivat kohtuullisia, on syytä kiinnittää huomiota suoritusten johtamiseen, tiettyihin esimiestyön ja viestinnän osa-alueisiin sekä eräisiin avoimuuteen ja rehellisyyteen vaikuttaviin tekijöihin.

Johtamisen osa-alueella erityistä huomiota tutkimuksen mukaan tulisi kiinnittää päätösten oikeudenmukaisuuteen, työntekijöiden hyvinvointiin ja henkilöstön työssä kohtaamien ongelmien ymmärtämiseen. Päätöksenteon tehokkuudessa taas korostuvat nopeus ja toimeenpanon tehokkuus. Myös tapahtuva muutosvauhti askarruttaa ihmisiä.

Yksittäisinä kehittämistä edellyttävinä asioina nousi edellä mainittujen lisäksi sekä Kymillä että Voikkaalla esille mm. palaute, tunnustus, rohkaiseva johtamistyyli, uralla etenemisestä huolehtiminen ja ilmapiiri, jossa ihmiset voivat kyseenalaistaa perinteisiä toimintatapoja. Mielipidetutkimus osoittaa myös, että meillä on parantamista huonoon työsuoritukseen puuttumisessa.

Tuloksissa näkyy hyvä kehityssuunta. Jotta kehitys jatkuisi myönteisenä, meidän tehtävämme on eri osastoilla tutkia tarkemmin mielipidemittauksen sisältöä, hakea sieltä erilaisia vinkkejä ja kehitystarpeita ja rakentaa niiden pohjalle kehitysohjelma. On erittäin tärkeää, että jokaisella on mahdollisuus tutustua oman osastonsa tuloksiin ja että niistä keskustellaan laajasti. Tältä pohjalta on hyvä rakentaa toimenpideohjelmat, jotka tulee saada valmiiksi viimeistään toukokuussa.

Mielipidemittauksen hyöty nähdään toimenpiteissä. Yhdessä suunniteltu ja rakennettu toimenpideohjelma luo konkretiaa tekemiselle. Kun siihen liitetään vielä yhteinen seuranta ja joustavuus tehdä tarpeellisia muutoksia ja kehittää uusia askeleita, on meillä edellytykset yhä paremman työyhteisön kehittymiselle. ■

HRD-koordinaattori Eeva Metso (kuva vasemmalla) esitteli mielipidetutkimuksen tulokset henkilöstöhallinnon väelle.

Teksti Ulla Parikka **Kuvat** Soile Kärhä

Tulokset keskusteluttivat henkilöstöhallinnon väkeä

Henkilöstöhallinnon väki pohdiskeli osastokokouksissaan Koskelassa 16. ja 17. maaliskuuta mielipidetutkimuksen tuloksia omalta osaltaan. Kyselyn vastausprosentti oli heillä erinomainen 90,9.

Tulokset käytiin läpi henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmosen** ja HRD-koordinaattori **Eeva Metson** vetäminä eri aihealueittain.

Vastauksissa oli nähtävissä yleinen linja, mutta jotain "omaakin" löytyi. Moni tulos mietitytti. Negaatiokysymykset todettiin hankaliksi niin vastata kuin tulkita tuloskin. Heräsi kysymys, ovatko ne tällaisessa kyselyssä tarpeellisia.

Toimenpidesuunnitelmat työn alle

Tulosten selvittely viritti vilkkaan keskustelun, jota käytiin hyvässä ja rakentavassa hengessä. Tuloksista poimittiin tärkeiksi parannuskohteiksi koetut asiat, joista vielä valittiin ne kaikkein tärkeimmät.

Jo keskustelun aikana löytyi ratkaisumalleja joihinkin kohteisiin.

Asioita prosessoidaan jatkossa henkilöstöhallinnon eri osastoilla, joissa kukin osasto valitsee omat, ripeimmin toimenpiteitä vaativat asiat. Toimenpidesuunnitelmat tehdään valmiiksi toukokuun alkuun mennessä, jolloin kokoonnutaan yhteen tarkastelemaan työn tuloksia ja sopimaan jatkosta.

Vaikka henkilöstöhallinnon alueella ei mitään kovin pahoja ongelmia saatujen vastausten perusteella olekaan, aina löytyy kehitettävää ja parannettavaa. Usein käy niin, että kun yhtä kehityskohdetta mietitään ja parannetaan, se vaikuttaa parantavasti toiseenkin ongelmakohteeseen.

Samalla tavoin mielipidetutkimuksen tuloksia käsitellään tehtaiden osastoilla osastokokouksissa ja -palavereissa. Todettiin, että olisi hyvä, jos olisi mahdollista jotenkin seurata osastojen työn etenemistä ja löydettyjä ratkaisumalleja, koska monet ongelmat ovat yhteisiä. "Ei tarvitsisi keksiä polkupyörää moneen kertaan". ■

Kymin konttoripalvelun esimies Eija Linden:

Kaikki sataprosenttisesti mukaan!

Olivatko EOS-tutkimuksessa esille tulleet epäkohdat yllätys vai odotettavissa olevia?

Kyllähän nämä olivat melko odotettavissa olevia, mutta en tarkoita, etteivätkö olisi tärkeitä asioita. On sitten mikä tiedustelu tahansa, nousevat nämä kysymykset esiin; nimenomaan tiedonkulku ja esimiestoiminta.

Esimiestoiminta, palaute ja kehityskeskusteluihin panostaminen ovat tärkeitä. Jos keskusteluja ei käydä, tulee alaisille väistämättä mieleen, että meistä ei välitetä. Kuitenkin yhtiön johdon taholta, työterveydestä, tulee koko ajan viestiä keskustelujen tärkeydestä.

Uskotko, että asioihin pystytään vaikuttamaan ja tilannetta parantamaan ja mitä onnistuminen vaatii työpaikan ihmisiltä?

Kuten puhuimme Koskelassa, peiliin katsominen on paikallaan tilanteen korjaamiseksi. Meidän jokaisen tulee muistaa se, että se olen juuri minä, joka voi vaikuttaa työosastolla asioiden sujumiseen. Kaikki sataprosenttisesti mukaan!

Esimieskoulutuksella pystytään myös varmasti korjaamaan tilannetta.

Minkä asian koet kaikkein hankalimmaksi korjattavaksi?

Vaikein asia lienee globaalin talouden sekä UPM:n aseman markkinoilla ja kilpailutilanteen ymmärtäminen. Miten tästä voidaan henkilöstölle kertoa ja miten henkilöstö saadaan tietoa omaksumaan kaiken muun tietotulvan keskellä, on aikamoinen haaste.

Myös se, että yksikön johto todella tietää, mitä osastoilla tehdään; kuinka paljon ns. rutiinitöihin menee aikaa ja resursseja. ■

Huippuvuosi Kymillä

Vuosi 2004 oli huippuvuosi aloitetoiminnassa paperitehtaalla, jossa aktiivisuus nousi edellisestä vuodesta.

Oma osuutensa tässä kehityksessä oli UPM:n innovaatiokilpailulla. Sen sijaan sellun ja energian puolella aktiivisuus aloitteiden tekemisessä osoitti hiipumisen merkkejä, mikä saattaa johtua pitkäksi venyneistä lausuntoajoista.

Tehtyjen aloite-ehdotusten määrä oli kaikkiaan 200. Toimikunnittain aloitemäärät jakautuivat:

paperitehdas 151 (v. 2003 142), sellu ja energia 25 (66) sekä yhteiset palvelut 24 (34). Kokonaismäärästä 200 hyväksyttiin aloitteiksi 120, hylättyjä oli 5 ja loput odottavat käsittelyään eri vaiheissa.

Erilaisia aloitepalkkiota maksettiin kaikkiaan hieman yli 76 000 euroa, joista suurin yksittäinen palkkio oli paperitehtaalla maksettu 11 467 euroa. **Lisäksi maksettiin kolme yli 5.000 euron palkkiota**. Keskimääräinen aloitepalkkio oli 447 euroa.

Kunniakirjoja myönnettiin 22. Jokaiselle kunniakirjan saaneelle maksettiin lisäksi kannustuspalkkiota 505 euroa.

Raporttien tulostaminen uusiksi

Kymin konttoripalvelussa työskentelevä kolmikko **Eija Linden** (kuvassa oik.), **Tarja Kuntonen** ja **Mirja Södervik** sai palkinnon hyväksytystä aloitteestaan. Aloite tehtiin 8.11.2004, ja se käsiteltiin ja hyväksyttiin tammikuussa 2005.

Konttoripalvelun postituksessa on konsernihallinnon käytössä oleva tulostin. Siihen tulostuu lähinnä yöaikaan erilaisia Kymin raportteja OSVA-, KYRA- ja FINA-järjestelmistä. Tulostin on erittäin vanha, huonokuntoinen ja kovaääninen. Koneessa on ollut useita tukoksia viikoittain, ja huoltokäyntejä sekä kalliita tarvikkeita on tarvittu usein.

Idea tilanteen muuttamiseksi alkoi itää kesällä 2004. ”Mietimme, voisiko raportit saada tulostettua postituksen hyväkuntoiselle tulostin/kopiokoneelle. Raporttien tulostukset tapahtuvat pääosin yön aikana, joten se ei häiritse päivän aikana tapahtuvaa työskentelyä”, kertoivat Eija, Tarja ja Mirja aloitteen synnystä. ”Otimme yhteyttä konsernihallintoon, ja siellä tutkittiin, onko ehdotuksemme käyttökelpoinen. Asia saatiinkin päätökseen, ja raportit tulostuvatkin nyt postituksen koneelle. ”Vanhan koneen huoltosopimus on irtisanottu, ja se odottaa pois viemistä”, jatkoivat naiset.

Työpäivät postituksessa ja kopioinnissa ovat kiireisiä, joten Mirja, Tarja ja Eija iloitsevatkin nyt sujuvasta raporttien tulostuksesta.Tällä aloitteeella saatiin merkittävä vuotuinen säästö, ja aloite on myös työhyvinvointiin vaikuttava tekijä. Tukosten selvittely on aikaa vievää työtä ja joskus se on hyvinkin hankalaa. Huoltomiestä ei myöskään tarvitse olla soittelemassa paikalle. Ja ennen kaikkea hyöty on siinä, että raporttien tarvitsijat saavat ne ajallaan käyttöönsä. Kysymykseen muhiiko mielessä uusia aloitteita, naiset nauravat, että pitäisi ensin tutkia, onko vastaavanlaista ongelmaa muualla.

Teksti ja **kuva** Soile Kärhä

Teksti Jouko Rantakokko

Voikkaalaiset tekevät runsaasti ryhmäaloitteita

Tunnusomaista ja selvästi muista tehtaista poikkeavaa voikkaalaiselle aloitetoiminnalle on ryhmäaloitteiden suuri määrä: kaksi kolmesta aloitteesta tehtiin viime vuonna useamman kuin yhden henkilön toimesta.

Voikkaan aloitetoiminnan päätavoite vuodelle 2004 oli saada lausunto kaikille vanhojen sääntöjen mukaisille aloite-ehdotuksille, joita oli 80. Tässä lähes onnistuttiinkin, tosin muutama aloite odottaa vielä kokeilun tuloksia.

Aloitetoimikunta kokoontui neljä kertaa ja jakoi aloitepalkkioina 8 898 euroa, summaan sisältyvät myös aktiivisuuspalkkiot.

Voikkaan uusi aloiterekisteri-ohjelmisto, joka otettiin käyttöön helmikuun alusta, on otettu positiivisesti vastaan: vuoden aikana tämän kaikille voikkaalaisille julkisen sovelluksen kautta tehtiin 76 aloitetta.

Kun huomioidaan tammikuussa vanhan aloitesovelluksen kautta kirjatut aloitteet, tehtiin vuonna 2004 yhteensä 84 aloitetta. Vuonna 2003 tehtiin 121 aloitetta. Suurin yksittäinen selittäjä vähentyneelle aloitemäärälle lienee PK17:n ja SGW-hiomon toimintojen loppuminen.

Tunnusomaista ja selvästi muista tehtaista poikkeavaa voikkaalaiselle aloitetoiminnalle on ryhmäaloitteiden suuri määrä: kaksi kolmesta aloitteesta tehtiin useamman kuin yhden henkilön toimesta.

Varsinkin PGW-hiomon henkilöstö on erikoistunut tekemään aloitteensa pääosin koko vuoron nimissä ja haluaa siten jakaa maineen sekä myös palkkion useamman henkilön kesken.

Tämä on osaltaan lisännyt aktiivisesta aloitteenteosta palkittavien määrää: vuonna 2004 palkittiin 336 euron aktiivisuuspalkkiolla seuraavat henkilöt: **Pekka Heikkilä**, **Pentti Heimonen**, **Timo Kiukas**, **Pertti Kohopää**, **Kari Kossila**, **Matti Kuusela**, **Hannu Lankinen**, **Juha Luoranen**, **Ismo Piira**, **Ari Salmi**, **Jukka Stenberg**, **Esa Sysmäläinen**, **Petri Tarkkanen** ja **Petri Toivonen**.

Uudet säännöt käyttöön

Uudet aloitetoiminnan säännöt otettiin käyttöön 1.2.2004. Ne perustuvat ns. konsernisääntöihin, ja suurin ero entiseen on se, että aloite uudessa aloiterekisterissä on heti aloite-ehdotuksesta lähtien kaikkien voikkaalaisten nähtävillä. Aloitteen tilaa voi seurata, ja myös lopullinen päätös lausuntoineen ja palkkioineen on julkinen.

Notes-pohjaisen ohjelmiston etu on siinä, että sovellus muistuttaa automaattisesti sähköpostilla vastuuhenkilöitä, jos aloite-ehdotus ei etene. Uutta on myös se, että aloitelausunto menee osaston vastaavalle hyväksyttäväksi ennen aloitetoimikunnan käsittelyä.

Vuoden 2005 tavoitteena on aloiteaktiivisuuden lisääminen Voikkaalla. Säästölaskelmiin perustuvia aloitteita kaivataan lisää, sillä hyötypalkkiot ovat olennaisesti peruspalkkioita suurempia.

Odotetaan myös tuloksia "harmonisointiryhmältä", joka pyrkii rakentamaan yhteiset toiminta- ja palkitsemistavat UPM-konserniin asioille, jotka koskevat aloitetoimintaa, työsuhdekeksintöjä ja innovaatiotoimintaa. ■

Näyttelyn avajaisvieraita tutustumassa näyttelyyn. Taustalla tutut Kymin ja Voikkaan prosessikaaviot.

"Mitä kaikkea PUUSTA"

Teksti ja **kuvat** Harri Jussila

Mielenkiintoinen ja monipuolinen näyttely on parhaillaan esillä tekniikan museossa Helsingissä

Eduskunnan puhemies **Paavo Lipponen** avasi tekniikan museossa Helsingissä puunjalostusta esittelevän näyttelyn 12. tammikuuta. Museon uusimpaan osastoon on koottu kattava läpileikkaus siitä, mitä kaikkea puusta valmistetaan.

Esillä on mekaanisesta puunjalostuksesta hirsirakentamisesta jääpallomailaan, vaneriviilusta viuluun. Kemiallisen puunjalostuksen puolella on esillä tuotteita sellusta korkealuokkaisiin paperituotteisiin.

Katse pysähtyi monella vieraalla myös muutaman metrin mittaiseen 1960-luvun paperikoneen hämmästyttävän oikeannäköiseen pienoismalliin, jonka saattoi sielun silmin kuvitella pyörähtävän ajoon.

Tarjolla vaihtuvia ja pysyviä näyttelyosastoja

Helsingin Vanhankaupunginlahden rannalla, Kuninkaankartanon saaressa sijaitseva tekniikan museo tarjoaa sekä vaihtuvia näyttelyitä että pysyviä näyttelyosastoja eri tekniikan aloilta.

Uusin perusnäyttelyosasto on nyt avattu "Mitä kaikkea puusta", joka kertoo suomalaisen metsäteollisuuden vaiheista. Osasto on rakennettu Metsäteollisuus ry:n ja tekniikan museon yhteistyönä.

UPM on osallistunut aktiivisesti osaltaan näyttelyn rakentamiseen, ja niinpä paperinvalmistuksen osuudella voi löytää mm. Kymin ja Voikkaan ympäristöselonteosta tutut Voikkaan paperitehtaan sekä Kymin sellu- ja paperitehtaan yksinkertaistetut prosessikaaviot.

UPM:n kulttuurijohtaja **Eero Niinikoski** laati kolme vuotta sitten Metsäteollisuus ry:n pyynnöstä pohjasuunnitelman näyttelyosaston uusimiseksi, ja toimi suunnitteluryhmässä UPM:n edustajana koko projektin ajan.

Yhtiön keskusarkistot Kuusankoskella ja Valkeakoskella ovat toimittaneet näyttelyyn runsaasti kuvamateriaalia.

Avajaispuheessaan puhemies Paavo Lipponen muisteli lyhyesti metsäteollisuuden historiaa.

Alkuaikoina, jolloin lähes koko Suomen ulkomaanvienti oli metsäteollisuustuotteita, tuotantokoneet ja tekniikka olivat tuonnin varassa. Nyt metsäteollisuus vastaa noin neljänneksestä Suomen ulkomaankaupassa, mutta samalla Suomi on kohonnut puunjalostuksen ja alan teknologian kiistattomaksi suurvallaksi.

Myös korkeakoulutason paperiosaajia valmistuu Suomesta merkittävä määrä Euroopan alueella. Näin on syntynyt Suomen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen avaintekijä, metsäklusteri. Sen osat Suomessa ovat metsätalous ja -teollisuus, puurakentaminen, kemianteollisuus, koneet ja laitteet, automaatio ja tietotekniikka, logistiikka, energia, tutkimus ja koulutus, konsultointi, paino- ja pakkausteollisuus. Koko metsäklusterin liikevaihto Suomessa on nykyisin noin 27 miljardia euroa.

Vuoristorata-ajelua paperikoneen sisällä

Näyttelyssä ovat esillä niin puuraaka-aine, mekaaninen metsäteollisuus, hirsirakentaminen kuin kemiallinen puunjalostuskin. Näyttely on pyritty suunnittelemaan niin, että kävijöistä kouluikäisetkin saisivat puunjalostustekniikasta mahdollisimman paljon irti.

Eduskunnan puhemies Paavo Lipponen kertasi lyhyesti puunjalostuksen historiaa näyttelyn avajaispuheessaan.

Uusinta elämyksellistä tekniikkaa näyttelyssä edustaa Suomessakin ainutlaatuinen virtuaalinen paperikone, joka tarjoaa nykyaikaisen animaation keinoin katsojalle huiman vuoristorata-ajelun paperikoneen sisällä. Noin neljä minuuttia kestävän esityksen aikana katsoja saa käsityksen matkasta puun kuidusta valmiiksi paperituotteeksi.

Näyttelyssä on myös elokuvateatteri, jossa on mahdollista katsoa metsäteollisuutta käsitteleviä lyhytfilmejä mm. paperista, puusta ammattina, luonnosta ja metsistä.

Avajaisissa näyttelyyn tutustuneena voin lämpimästi suositella käyntiä paperitekniikan parissa ja samalla museon moninaiseen muuhunkin näyttelytarjontaan tutustumista. ■

"Mitä kaikkea puusta" -näyttely on yleisölle avoinna keskiviikosta sunnuntaihin klo 12–16, kesäkaudella 1.6.–31.8. tiistaista sunnuntaihin klo 11–16.

Tekniikan museo sijaitsee osoitteessa Viikintie 1, 00560 Helsinki.

www.tekniikanmuseo.fi

Teksti Reijo Virta

"Oikeasta" metsäsertifioinnista katkeamatonta kädenvääntöä

Sertifiointi määritellään toiminnaksi, jossa ulkopuolinen, riippumaton taho varmentaa, että standardin vaatimuksia noudatetaan.

Ongelmia syntyy, jos ei kyetä sopimaan, mikä taho on riittävän riippumaton ja mikä on oikea standardi.

Tällainen tilanne on vallalla metsäsertifioinnissa.

Valtaosa maapallon sertifioiduista metsistä eli yhteensä noin 180 miljoonaa hehtaaria sijaitsee Euroopassa ja Pohjois- ja Keski-Amerikassa. Vain kuutisen miljoonaa hehtaari on muilla mantereilla.

Noin 55 miljoonaa hehtaaria eli suurin määrä on sertifioitu amerikkalaisen metsäteollisuuden standardin SFI:n mukaan. PEFC:n eli 17:n kansallisen järjestelmän mukaan on sertifioitu noin 52 miljoonaa hehtaaria; tähän määrään kuuluu valtaosa Suomessa sertifioiduista metsistä.

Forest Stewardship Councilin eli FSC:n järjestelmän mukaan on sertifioitu noin 41 miljoonaa hehtaaria. Selvästi pienemmiksi jäävät kanadalainen CSA ja Amerikan yksityisten metsänomistajien järjestelmä ATFS.

Suomalainen metsäteollisuus näkee, että yksi sertifiointijärjestelmä ei sovellu kaikkiin maihin, vaan tarvitaan paikalliset olosuhteet huomioon ottavia versioita.

Eniten metsäteollisuuden asiakkaita hämmentää PEFC:n ja FSC:n välinen kilpailu. Tästä on kysymys mm. Englannissa virinneessä köydenvedossa.

Ison-Britannian hallituksen tavoitteena on jo vuodesta 2000 saakka ollut hankkia puutuotteet vain laillisista ja kestävistä lähteistä. Metsäsertifiointi on tässä hyvä väline.

Ison-Britannian ympäristöministeriön asettama asiantuntijaelin on pyrkinyt määrittelemään, mitkä sertifiointijärjestelmät toteuttavat hallituksen tavoitetta. Asialla on kiire, koska julkisten hankintojen politiikka astuu voimaan jo 9. toukokuuta kuluvana vuonna.

Ongelmana on se, että Suomessa valta-asemassa oleva PEFC ei (suomalaisten mielestä hieman puolueellisen asiantuntijaelimen mukaan) täytä kaikkia vaatimuksia ja muutoksien tekemisenkin jälkeen on edellytetty jälleen uusia muutoksia.

Vielä maaliskuun alussa tilanne oli Ison-Britannian osalta täysin avoinna.

Suomen kannalta tilanne on ristiriitainen, koska meillä nähdään PEFC:n olevan täydellisesti ISO-yhteensopiva eli kansainvälisen standardisoimisjärjestön periaatteiden mukainen. Toisaalta edellä mainitut SFI ja CSA ovat PEFC:n jäseniä ja myös CSA on pian PEFC:n hyväksymä järjestelmä.

Suomalaisen metsäteollisuuden mukaan kansallisilla järjestelmillä, kuten PEFC:llä, on parhaimmat toimintaedellytykse. FSC:n tavoite puolestaan on rakentaa ulkoparlamentaaristen organisaatioiden hallinnoima kontrollijärjestelmä valvomaan metsien käyttöä koko maailmassa.

Kädenvääntö jatkuu.... ■

PEFC eli Programme for the Endorsement of Forest Certification Schemes on yleiseurooppalainen metsien sertifiointijärjestelmä.

FSC eli Forest Stewardship Council on ympäristöjärjestöjen tukema hyvän metsänhoidon neuvosto.

Kuvat Johannes Wiehn

Voikkaalla jaettiin viirit ja ansiomerkit

Pitkään palvelleita voikkaalaisia palkittiin Voikkaan kerholla 13. tammikuuta. Juhlassa jaettiin UPM:n viirit 35-vuotta työsuhteessa olleille sekä ansiomerkit 25 ja 10 vuotta palvelleille.

Eva Greijula sai UPM:n viirin 35-vuotisesta palvelustaan.

Voikkaan työsuhdepäällikkö Jouko Kaipinen toivotti kutsuvieraat tervetulleiksi juhlaan.

Tehtaanjohtaja Raimo Särkelä piti viirien ja ansiomerkinsaajille puheen, jossa kertasi ensin, mitä maailmalla ja Voikkaalla oli tapahtunut niinä vuosikymmeninä, kun nyt pitkiä työsuhteitaan juhlivat henkilöt olivat tulleet yhtiön palvelukseen.

"Tänä päivänä vuonna 2005 tammikuussa Voikkaasta on rakennettu kahden päällystävän paperikoneen tehdas. Vuosikapasiteetti on nyt noin 410 000 tonnia, mutta investoinnein sitä on mahdollista nostaa.

Tällä hetkellä meidän tärkein tavoitteemme on Voikkaan kilpailukyvyn palauttaminen ja siten jatkokehityksen varmistaminen.

Kilpailukyvyssä yksi kulmakivi on kiinteiden kustannusten, eli meidän kaikkien palkkakustannusten, oikea suhde liikevaihtoon. Tämä prosessi on edennyt suunnitellusti ja eräs tärkeä välivaihe on kuluvan vuoden loppu, kun vahvuustaso 640 henkilöä saavutetaan.

Syksyllä hyväksytyssä strategiassa Voikkaan kohdemarkkinat ja tuotteet on määritelty ja Voikkaan rooli UPM:n LWC-koneiden joukossa on selvä. Näin varsinkin PK 18:n kannattavuutta häirinnyt markkinoiden hajanaisuus alkaa hiljalleen helpottua.

Täällä tehtaalla meidän on pidettävä huoli tuotantotehokkuudesta ja laatutasosta. Viime vuoden lukuisat uudet tuotantoennätykset vajaalla käyntiasteella osoittavat, että toimeen on tartuttu tosissaan. Tämä on erinomainen tulos ja jokainen Voikkaalainen, arvoon ja asemaan katsomatta, on siihen panoksensa antanut.

.....▶

Juhlijoita viihdytti lauluesityksillään Susanna Gärdström, jota säesti pianolla Atte Tynys.

Juhlassa vallitsi lämmin ja välitön tunnelma. Mukavaa tarinoitavaa näyttää riittävän kuitu- ja voimaosastolaisten pöydässäkin. Vas. Vesa Hänninen, osaston päällikkö Vuokko Pietarila ja selin Rami Lehtomäki.

Tehtaan toimintojen kehittämisessä me emme toki jää lepäilemään laakereillamme, vaan kuluvan vuoden aikana teemme yhteisesti suunnitelmat edelleen vuotta 2006 varten. Näin me varmistamme itsellemme ja Voikkaalle tulevaisuuden eikä vuosi 2006 tule yllätyksenä.

Hyvät ansiomerkkien saajat, olette näiden kuluneiden vuosien aikana olleet ansiokkaasti mukana rakentamassa ja kehittämässä Voikkaan tehdasta. Olette myös osaltanne joustaneet ja ymmärtäneet niitä kipeitäkin toimenpiteitä, joita olemme tehtaan toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi joutuneet yhdessä tekemään. Kiitän Teitä tehtaan hyväksi tekemästänne työstä."

Raimo Särkelä ja henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmonen** jakoivat viirit ja merkit saajilleen. Jaon lomassa kuultiin **Susanna Gärdströmin** tulkitsemia lauluesityksiä, häntä säesti pianolla **Atte Tynys**.

Viirien ja ansiomerkkien saajien puheenvuoron esitti **Paul Murtamo** rakennusosastolta.

Illan päätteeksi nautittiin illallinen, jonka aikana kuultiin **Matti Westerholmin** soittamaa taustamusiikkia. ■

Eila Dahl paperitehtaalta vastaanotti 25-vuotisansiomerkin. Sen kunniaksi nostettiin malja yhtenä isäntänä toimineen Aki Kohosen kanssa.

Kari Rantanen koneosastolta palkittiin 10 vuoden palveluksesta.

Puheenpitäjät. Raimo Särkelä (vasemmalla) piti juhlapuheen viirien ja ansiomerkkien saajille. Paul Murtamo rakennusosastolta esitti palkittujen puheenvuoron.

Viirien ja ansiomerkkien saajat

35 vuotta palvelleet
Kari Aalto kuljetus, Jari Eklund paperitehdas, Eva Greijula paperitehdas, Reijo Hasari suunnittelu, Markku Hautala kuorimo, Taisto Helander paperitehdas, Kirsti Hirvonen laboratorio, Lasse Hyyrynen hiomo, Vesa Hänninen hiomo, Alpo Janhunen paperitehdas, Lassi Jussila paperitehdas, Juha Kelkkanen paperitehdas, Ilkka Koponen laboratorio, Kari Korpela kuorimo, Seppo Kuosmanen paperitehdas, Seppo Mallat kuljetus, Paul Murtamo rakennusosasto, Esa Niemi paperitehdas, Pertti Pasi paperitehdas, Ulla Parikka henkilöstöhallinto, Aila Peltonen osto-osasto, Ilmo Puljava hiomo, Hannu Pöysä konekorjaamo, Pentti Rutanen paperitehdas, Heikki Saksa paperitehdas, Virpi Spiring laboratorio, Tuomo Taavila kuorimo, Hannu Väkevä koneosasto.

25 vuotta palvelleet
Eila Dahl paperitehdas, Esa Eerola paperitehdas, Matti Forsström paperitehdas, Jouni Hall kuorimo, Ari Heinonen paperitehdas, Esko Inkilä hiomo, Marja Jussila puhtaanapito, Marjut Karjalainen paperitehdas, Pertti Kohopää kuorimo, Hannu Koijärvi kuorimo, Isto Laurila paperitehdas, Maija Martikainen asiakaspalvelu, Ismo Simola paperitehdas, Juha-Matti Sipola automaatio, Mauri Sokka paperitehdas, Jorma Tukia suunnittelu, Timo Turkkila paperitehdas, Jorma Turunen paperitehdas, Esko Uronen hiomo.

10 vuotta palvelleet
Jukka Joutjärvi höyry, Seppo Kiiveri suunnittelu, Stefan Koivikko paperitehdas, Jaana Laakso henkilöstöhallinto, Tiina Lakimo henkilöstöhallinto, Timo Nikkinen paperitehdas, Matti Pakkanen rakennusosasto, Timo Pietiläinen paperitehdas, Kari Rantanen koneosasto, Tomi Saksa paperitehdas, Miso Sipola paperitehdas. ■

Tiina Lakimo henkilöstöhallinto-osastolta vastaanotti 10-vuotisansiomerkin.

Ympäristölupahakemuspapereista on kertynyt monta kansiollista. "Hakemuksessa on huomioitava tehtaan toiminnan kaikki mahdolliset vaikutukset luontoon, yleiseen viihtyisyyteen ja ihmisten terveyteen", kertoo kehityspäällikkö Harri Jussila.

Teksti Maria Rossi **Kuvat** Maria Rossi ja Ilkka Niskanen

Ympäristölupahakemus vaati kansiokaupalla selvityksiä

Vuonna 2000 astui voimaan uusi ympäristönsuojelulaki, joka niputti yhteen kaikki ympäristöä koskevat määräykset.

Teollisuuslaitosten ympäristöasiat käsitellään nyt siis yhtenä pakettina eikä useita erillisiä lupia enää tarvita. Uudistus tiesi kehityspäällikkö Harri Jussilalle runsaasti paperitöitä, sillä hänen oli laadittava vuoden 2004 loppuun mennessä hakemus Kymin ja Voikkaan tehtaiden ympäristölupien tarkastamiseksi.

"Kaikkien ympäristönsuojelun osa-alueiden käsitteleminen samassa lupahakemuksessa edellyttää melkoista selvitystä", Harri Jussila toteaa esitellen kolmea paksua kansiota. Hän aloitti vaadittujen tietojen keräämisen jo kesällä 2003 ja kasasi viime syksyn ajan hakemustekstiä täysipäiväisesti.

"Harva ymmärtää, kuinka monenlaisia selvityksiä ympäristölupaan liittyy ja kuinka suuresti päätökset toimintaamme vaikuttavat. Päästöjen, kemikaalien ja jätteiden lisäksi lupa käsittää muun muassa tehtaan liikennejärjestelyt, melun ja tärinän aiheuttamat haitat sekä poikkeustilanteisiin varautumisen. Uuteen ympäristölupaan sisältyvät myös energiatehokkuus ja parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimus, jotka eivät kuuluneet aikaisempien lupien piiriin", Jussila kertoo.

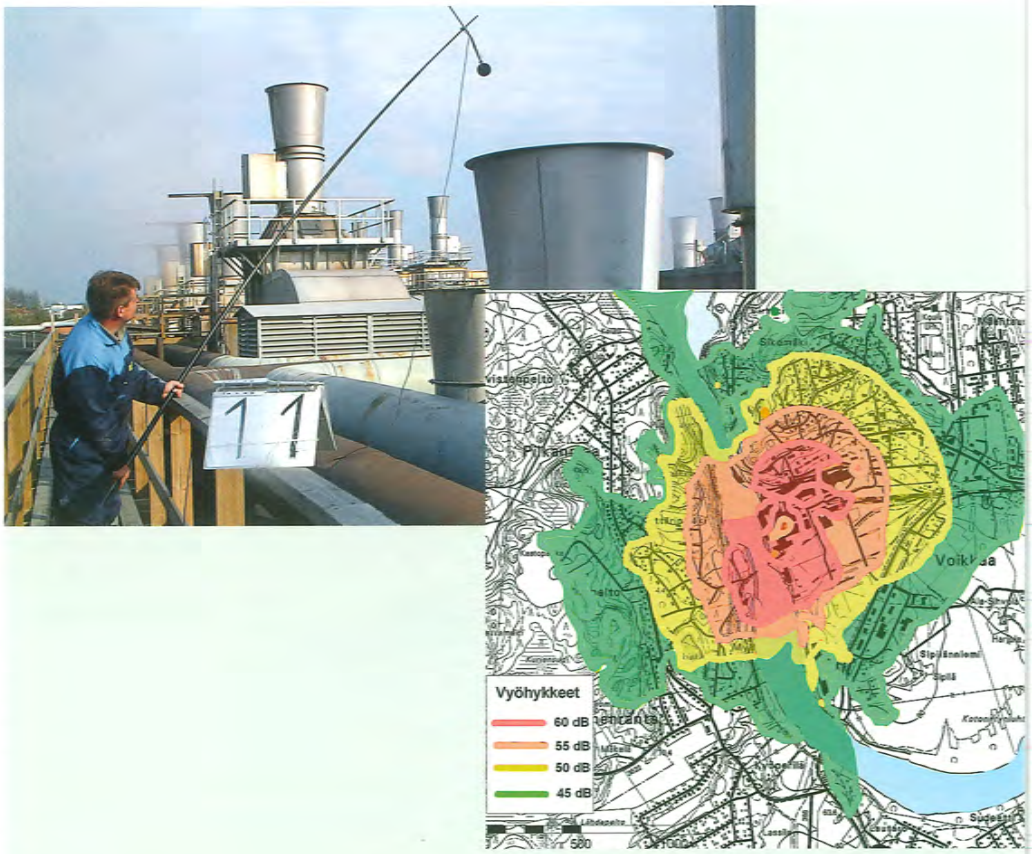
"EU-lainsäädäntöön kuuluvassa ympäristönsuojelulaissa on määritelty paperi- ja selluteollisuudelle ympäristön kannalta paras käyttökelpoinen tekniikka ja sen mukaiset päästöt. Käsitellessään Kymin ja Voikkaan tehtaiden lupa-anomusta viranomainen vertaa meidän ympäristövaikutuksiamme Euroopan laajuisiin vertailulukuihin. Jos poikkeavuuksia löytyy, meidän on ryhdyttävä toimenpiteisiin niiden korjaamiseksi."

Teollisuuslaitokset ja kunnat yhteistyössä

Lupahakemuksessa tarvittavien selvitysten kasaamisessa tehtiin yhteistyötä Kymijokialueen kuntien sekä teollisuuslaitosten kanssa. Kuntien apua tarvittiin osoite- ja karttatietojen selvittämisessä: ympäristöluvan hakijan on nimittäin listattava hakemukseensa kaikki mahdolliset asianosaiset, mikä tehtaiden vesistöasioissa tarkoitti Kymijoen rantakiinteistöjen omistajia Voikkaalta aina Suomenlahteen asti. Rannanomistajat seulottiin kiinteistörekisteristä ja heidän tonteistaan tehtiin jopa kartat.

Vesistöön ja kalastoon liittyviä ympäristövaikutuksia selvitettiin yhteistyössä Kymijokivarren toisten kuormittajien kanssa. Joen tarkkailua varten perustettiin jo 60-luvun alussa Kymijoen vesiensuojeluyhdistys, joka kantaa nykyään nimeä Kymijoen vesi ja ympäristö ry. Yhdistys valvoo joen ja sen edustan merialueen tilaa tutkimalla jatkuvasti muun muassa veden ja pohjan laatua, rehevöitymistä sekä kalastoa.

"Kymin ja Voikkaan jätevesiarvot ovat pääpiirteittäin Euroopan parhaan tekniikan

Voikkaan tehtaan melulähteet sijaitsevat mm. kuorinnassa sekä paperitehtaan katolla. Kuvassa laboratorioinsinööri Tony Pirkola Jyväskylän yliopiston ympäristöntutkimuskeskuksesta mittaa melun voimakkuutta ja taajuutta.

tasolla. Vuonna 2003 Voikkaalla poikettiin hieman EU:n suosittelemista lukemista, mutta 2004 tilanne korjautui. Kokonaisuudessaan jätevesikuormitus on vähentynyt huimasti viime vuosina", Jussila sanoo.

Ensimmäinen lupa jo ennen sotia

"Yhteiskunnalta on tarvittu erilaisia lupia vuosikymmenien ajan. Jo ennen sotia Kymiyhtiö anoi jätevesien päästämiselle luvan Uudenmaan lääninhallitukselta. 60-luvun alussa astui voimaan vesilaki ja 80-luvulla tulivat jätehuoltomääräykset sekä ilmansuojelulaki. Esimerkiksi jätelupa on uusittu jo muutamaan kertaan", Harri Jussila muistelee.

Nykyinen ympäristölupajärjestelmä on kolmiportainen. Pienille toimijoille luvan myöntää kunnan ympäristöviranomainen eli yleensä ympäristölautakunta. Keskisuuret lähettävät hakemuksensa alueellisiin ympäristökeskuksiin, esimerkiksi Kymin Voima Oy Kaakkois-Suomen ympäristökeskukseen. Isoimmat teollisuuslaitokset puolestaan hakevat lupansa ympäristölupavirastoilta, joita on Suomessa kolme kappaletta: Itä-Suomen ympäristölupavirasto Kuopiossa, Länsi-Suomen Helsingissä ja Pohjois-Suomen Oulussa.

"Viranomaisilta kuluu hakemuksemme käsittelyyn noin vuosi eli päätös luvasta saadaan todennäköisesti ensi talven aikana. Olemme EU:n vertailulukuihin nähden hyvällä tasolla, joten yllätyksiä tai suuria muutosvaatimuksia tuskin tulee. Toivon, että tällä luvalla pärjätäänkin sitten seuraavat kymmenen vuotta", Jussila sanoo.

"Ympäristölupahakemukseen sisältyy tarkkailusuunnitelma, josta ilmenee, kuinka sovittujen asioiden toteutumista seurataan. Valvovana viranomaisena toimii meidän tapauksessamme Kaakkois-Suomen ympäristökeskus, jolle raportoidaan kuukausittain jätevesistä ja vuosittain energian ja polttoaineiden käytöstä sekä ilmapäästöistä. Keskeisintä on, että oma seurantamme toimii." ■

Voikkaan melua mitattiin uudella menetelmällä

Ympäristölupahakemusta varten tehtiin uudet meluselvitykset sekä Voikkaalla että Kymillä. Kymin selvityksessä käytettiin samaa menetelmää kuin aiemminkin eli melun voimakkuutta mitattiin useissa pisteissä tehdasalueen ympäristössä. Mittaukset tehtiin pääasiassa illalla ja yöllä, jotta tehtaan aiheuttama melu saatiin eroteltua ympäristön muista äänistä. Työmatkaliikenteestä ja raskaasta liikenteestä syntyvä melu lisättiin mukaan laskennallisesti.

Kymin osalta tilanne vastaa tämän hetken suositusta eli lähimmillä asutusalueilla meluarvo jää alle 55 desibelin. Tulevaisuudessa meluasioihin tullaan kiinnittämään enemmän huomiota kuin aikaisemmin ja suositusarvo laskee todennäköisesti 45 desibeliin, mikä ylittyy vielä Pajamäen ja Mörkölinjan alueilla sekä muutamilla Valkealan puolella sijaitsevilla tonteilla.

Voikkaan meluselvityksessä kokeiltiin tällä kertaa toisenlaista, myös yleisesti käytössä olevaa, menettelyä: mittaukset tehtiin ympäristön sijasta jo siellä, missä melu syntyy ja äänen eteneminen tehtaan melulähteistä ympäristöön laskettiin tietokoneen avulla. Kehityspäällikkö Harri Jussilan mukaan menetelmä on hyvä esimerkki siitä, kuinka korkeamman tason matematiikkaa voidaan soveltaa käytäntöön.

"Kaikissa 96 melulähteessä mitattiin sekä äänen voimakkuus että taajuus, sillä erikorkuinen ääni vaimenee ja reagoi esteisiin eri tavalla. Sen jälkeen mittauspisteissä saadut arvot syötettiin tietokoneelle karttapohjaan, johon oli merkitty rakennukset ja muut esteet. Sillä tavoin kone pystyi laskemaan melun määrän missä tahansa kartalla sijaitsevassa pisteessä."

"Tulokset varmennettiin yhdellätoista tarkastusmittauksella tehtaan ympäristössä. Poikkeama tietokoneen laskelmien ja tarkastusmittausten välillä vaihteli nollasta kolmeen desibeliin, joten matemaattinen menetelmä osui hämmästyttävän lähelle. Uuden menetelmän avulla voidaan tulevaisuudessa vaihtoehtoisilla laskelmilla kokeilla, kuinka tietyt toimenpiteet parantaisivat melutilannetta", Jussila kertoo.

"Voikkaan tilanne on ongelmallisempi kuin Kymin. Kyse ei kuitenkaan ole siitä, että Voikkaa olisi poikkeuksellisen meluinen tehdas. Asutus on historian saatossa syntynyt lähelle tehdasaluetta ja luonto on lisäksi muovannut maaston siten, että tehdas sijaitsee matalammalla kuin asutus. Näin melu pääsee etenemään esteettä tehtaan katolla sijaitsevista melulähteistä suoraan taloihin." ■

*Pikkuinen **Antti Rautiainen** hiihtelee vasta ensimmäistä talveaan, mutta on isänsä **Mika Rautiaisen** mukaan "valloittanut jo kolme tunturia" perheen lapinmatkoilla. Energinen poika ehätti ensimmäisenä pokkaamaan Mini Aarni-mitalin.*

***Alvari Rötkö** mumminsa **Eeva Rötkön** kanssa lettupaussilla. Alvarista pul kamäestä saatu mitali kruunasi päivän. Kuluneen talven aikana poika pe myös iskän ja vaarin Voikkaan tehtaan korjauspajan pilkkikisoissa saaliinaa kymmenisen kalaa*

Teksti ja **kuvat** Eila Kylliäinen

Säänhaltija hellitt

Paukkupakkaset väistyivät sopivasti lauantaina 5. maaliskuuta, kun lähes 600 kävijää osallistui vuosittaiseen koko perheen ulkoilutapahtumaan Eerolassa.

*Mini-Aarnilaiset **Ida** ja **Aleksi Kupias** sekä äitinsä **Tuula Kupias** mehutauolla.*

*UPM, Kymi ja Voikkaa järjestävät mm. Aarnihiihtotapahtuman yhteistyössä Kuusankosken kaupungin kanssa. "Kaupunki on antanut Eerolan ladut Koski Golfin hoitoon, ja ne ovat jatkuvasti hiihtäjien käytössä", kertoi liikuntatoimenjohtaja **Anne Kantanen** Kuusankosken kaupungilta.*

*"Aarnihiihtotapahtumaa on kehitelty tarpeiden ja toiveiden mukaan, niinpä yöhiihto-osuudesta luovuttiin muutama vuosi sitten. Latureitistä oli metsäinen mäkiosuus karsittu tänä vuonna pois, mutta muuten hiihtomatkat olivat samat. Näyttää siltä, että perheet ovat ottaneet Aarnihiihdon omakseen, ja siihen järjestäjä ovat pyrkineetkin", totesi **Santtu Aitala** UPM, Voikkaalta.*

reli aarnihiihtolaisia

***Aleksi Ahola** (kuvassa vasemmalla), **Miki Ahola, Lassi Pulkka, Eevi Pulkka** ja takana **Harri** ja **Liisa Pulkka**. Sillä välin, kun vanhemmat vasta etsiskelivät suksiaan, olivat lapset jo saalistaneet mitalin Mini-Aarnista. "Pojat viettivät hiihtolomansa Puralassa Paperiliiton mökillä isänsä kanssa ulkoilun merkeissä. Perheen vapaa-aikaan kuuluu vahvasti myös toiminta Kumun jalkapalloseuran puitteissa, lisäksi Eevi harrastaa ratsastusta.*
Meillä on tarkoitus viettää koko päivä Aarnitapahtumassa aiempien vuosien tapaan", kertoi äiti Liisa.

***Annaliisa Vanhalakka** (vasemmalla) ja **Eila Kesäniemi** huolehtivat, että jokaiselle halukkaalle riitti lettuja. Tuleviin kesäkekkereihin ja vähän isompiinkin juhliin naiset antoivat reseptin ämpärilliseen lettutaikinaa. "Taikinan voi tehdä edellisenä päivänä, jotta se ehtii öljyn kanssa tekeytyä. Ei tarvitse paistettaessa sitten pahemmin rasvaa", totesi Annaliisa.*

4 l maitoa
2 kg vehnäjauhoja
15 kanamunaa
1/2 dl suolaa
4 dl öljyä.

Teksti Maria Rossi
Kuvat Kyllikki ja Urpo Ek

Opinahjo Cambridgessa oli rakennustyyliltään perinteisen englantilainen.

Kyllikki ja Urpo Ek:

Kielikurssi oli erittäin positiivinen kokemus

Vajaa vuosi sitten Kymi ja Voikkaa -lehdessä toivotettiin antoisaa matkaa ja aurinkoista säätä Cambridgeen suuntaaville Kyllikki ja Urpo Ekille. Satavuotissäätiön rahoittama kielimatka syksyisessä Englannissa täyttikin avioparin odotukset.

”Kokonaisuudessaan viikko sujui paremmin kuin osasimme toivoa. Cambridge oli paikkana erittäin miellyttävä ja EF:n kursseja voi muutenkin suositella lämpimästi. Sää oli viileä ja tuulinen, mutta sateenvarjoa ei tarvittu kertaakaan ja aurinkokin näyttäytyi aina silloin tällöin”, Voikkaan tehtaan laboratorioinsinöörinä työskentelevä Kyllikki Ek muistelee.

”Yllätys olivat punnan kovasta kurssista johtuvat kalliit hinnat. Kommelluksiakin sattui; aluksi meillä oli vaikeuksia koulurakennuksen löytämisessä ja palatessamme lentokentälle meidät jätettiin bussista pois väärällä pysäkillä. Hankaluudet olisi voinut välttää käyttämällä EF:n järjestämiä maksullisia kuljetuksia, mutta halusimme mieluummin matkustaa omatoimisesti”, matkalaiset kertovat.

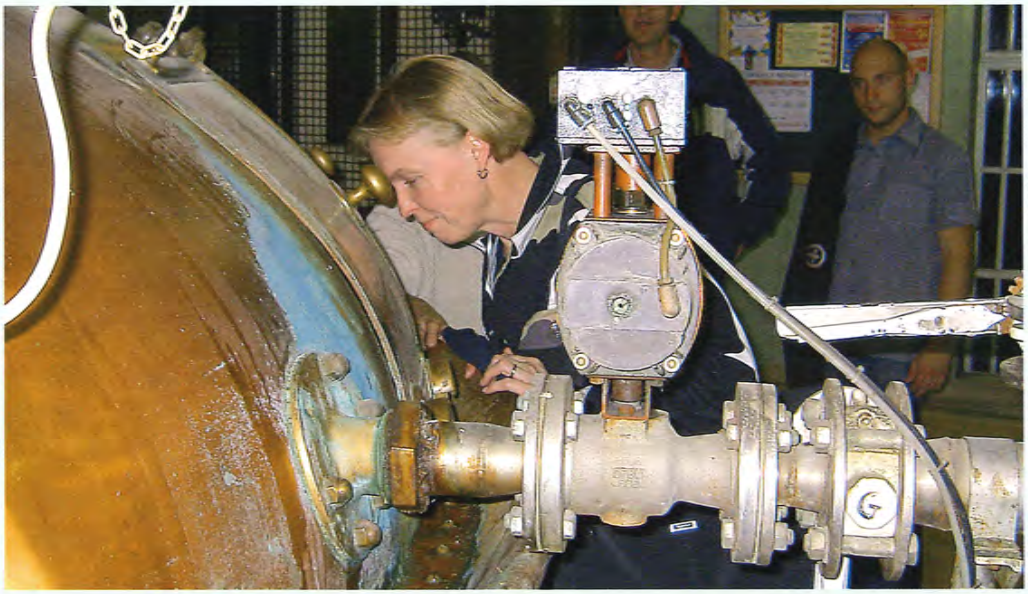
Yksityisopetus tehokkainta

Kyllikki ja Urpo osallistuivat eritasoisille kursseille, joten heidän päiväohjelmansa olivat erilaiset. Työkielenään englantia käyttävän Urpon aamu alkoi neljän tunnin yksityisopetuksella ja jatkui sitten vielä toiset neljä tuntia pienryhmissä.

”Yksityisopetus oli tehokkainta ja siinä pystyttiin keskittymään juuri minulle tärkeisiin aihepiireihin. Kävimme esimerkiksi läpi sanomalehtikieltä, jotta saisin työmatkoilla ollessani enemmän irti englanninkielisistä lehdistä. Opettajani neuvottelivat keskenään edistymisestäni ja minulle tyypillisistä virheistä. Useita virheitä, kuten liiallinen kestopreesensin käyttö, saatiinkin karsittua viikon aikana pois”, Urpo kertoo.

Kyllikillä oli vain kuusi oppituntia päivässä. Hän opiskeli koko viikon ajan ryhmässä, johon kuului yksi saksalainen, yksi venäläinen, yksi norjalainen ja kaksi ruotsalaista.

”Opettajat puhuivat kaunista englantia ja artikuloivat selkeästi.

Kielikurssilaiset pääsivät tutustumiskäynnille isoon englantilaiseen panimoon, jossa olutta valmistetaan edelleen perinteisin menetelmin. Kuvassa Kyllikki kurkistaa käymisastiaan

Urpo panimokierroksen jälkeen pubin tiskillä. Vierailun lopuksi oli tilaisuus päästä maistamaan panimon omia tuotteita.

Oppituntien jälkeen teimme harjoitustehtäviä ja valmistelimme kahdenkymmenen minuutin esitystä viimeistä kurssipäivää varten. Meillä oli erittäin hyvä ryhmähenki ja tunneilla oli mukavaa. Hiukan minua jäi kuitenkin harmittamaan, etten osallistunut Urpon tavoin yksityisopetukseen. Jokaisen kannattaisi rohkeasti kokeilla yksityistunteja, sillä ne ovat varmasti tehokkaampia", Kyllikki sanoo.

"Aina kannattaa vaatia itseltään mieluummin hieman liikaa kuin liian vähän", Urpo lisää.

Suomalaiset puheliaina

Kyllikki ja Urpo Ek yöpyivät perhemajoituksen sijasta hotellissa. Päivän päätteeksi he osallistuivat kielikurssilaisten yhteisiin illanviettoihin, joita olivat mm. tutustumisilta pubissa, hauska kaupunkikierros vanhan näyttelijättären opastuksella sekä vierailu paikalliseen olutpanimoon. Lähes jokaiseksi illaksi oli järjestetty jotakin ohjelmaa. Monet kurssilaisista vuokrasivat lisäksi polkupyörät ja tutustuivat niiden avulla kaupunkiin.

"Kielikurssilla kannattaa osallistua kaikkeen vapaa-ajan toimintaan, jotta saa matkasta irti mahdollisimman paljon. Englantia tuli harjoiteltua aamusta iltakymmeneen ja käytimme sitä myös puhuessamme toisten suomalaisten kanssa. Keskustelin paljon esimerkiksi Oulusta kotoisin olevan Ullan kanssa, mutta emme puhuneet sanaakaan suomea koko viikon aikana, Kyllikki kertoo.

"Suomalaiset kielikurssilaiset osoittautuivat yllättävän puheliaiksi. Oli kiva huomata, ettemme olekaan ulkomailla tuppisuita, vaan uskallamme olla esillä ja viedä maatamme maailman kartalle", hän jatkaa.

Oma aktiivisuus tärkeää

"Kielimatka rohkaisi ja vahvisti uskoa omaan kielitaitoon. Opetus oli tehokasta, mutta kielitaidon kehittymisen kannalta olisi ollut hyvä joko viipyä pidempään tai pyrkiä jo ensi syksyksi uudelle kurssille. Suunnitelmissani olisi lähteä uudelle kielimatkalle muutaman vuoden päästä", Kyllikki sanoo.

Urpon osalta tilanne on sikäli erilainen, että hän käyttää englantia jatkuvasti työkielenä eivätkä opit pääse unohtumaan. "Minulla ei ole mitään uutta samanlaista kurssia vastaan, mutta koen, että tässä vaiheessa olisi hyödyllisempää panostaa esimerkiksi venäjän kieleen, jota olen opiskellut kuusi vuotta", Urpo toteaa.

"Omalla aktiivisuudella on suuri merkitys myös kurssin jälkeen. Saimme tunneilta hyvät materiaalit ja niitä olisi jaksettava kerrata silloin tällöin." ■

Teksti ja **kuvat** Pirkko Vaara

Apurahoja jaettiin lähes 600 000 euroa

Säätiön hallitus on uuden puheenjohtajansa hovioikeuden presidentti **Jussi Kivisen** johdolla kokoontunut alkuvuoden aikana kolme kertaa. Hallituksen varapuheenjohtaja on **Reino Grönlund** ja sihteeri säätiön asiamies **Stig-Olof Lindholm**.

Viime vuoden marraskuussa päättyneessä apurahojen haussa säätiölle tuli yli 1 400 hakemusta. Apurahalautakunnan ehdotuksesta hallitus on päättänyt myöntää 772 apurahaa yhteisarvoltaan lähes 600 000 euroa. Apurahat julkistetaan Kuusankoskitalossa pidettävässä juhlassa tiistaina 5. huhtikuuta.

Huomionosoituksia

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön viiri nro 17 kullatuin laatoin luovutettiin viime vuoden marraskuussa säätiön puheenjohtajalle **Matti Jaatiselle** kiitoksena pitkästä ja menestyksellisestä puheenjohtajakaudesta. Matti Jaatinen toimi säätiön puheenjohtajana vuosina 1989–2004. Viirin ojensi säätiön varapuheenjohtaja **Kirsti Hirvonen**.

Ennen hallituksen helmikuun kokousta puheenjohtaja Jussi Kivinen luovutti säätiön asiamiehelle Stig-Olof Lindholmille säätiön viirin nro 18 kullatuin laatoin kiitollisuuden osoituksena hänen jo vuonna 1983 alkaneesta erityisen tarmokkaasta, asiantuntevasta ja taitavasta toiminnastaan säätiön asiamiehenä.

Säätiön vuosien 2005–2006 hallituksen ensimmäiseen kokoukseen osallistuivat (vasemmalta) Reino Grönlund, Seija Ämmälahti, Kirsti Hirvonen, Urpo Huuskonen, Jussi Kivinen, Stig-Olof Lindholm, Harri Meriluoto ja Pekka Pöysä.

Hallituksen puheenjohtaja Jussi Kivinen (oikealla) luovutti asiamies Stig-Olof Lindholmille säätiön viirin nro 18 kullatuin laatoin kiitoksena ja tunnustuksena säätiön hyväksi tehdystä työstä.

Teksti Reijo Virta

Erämaassa olikin ammoin asutusta

Repovedellä viljeltiin jo yli 2000 vu

Vuoden 2004 kevättalvella Repoveden alueella Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön tuella tehdyt geologiset tutkimukset paljastivat yllättäviä asioita.

Osoittautui nimittäin, että erämaan perikuvana pidetyllä alueella oli harjoitettu ohran ja rukiin viljelyä noin vuodesta 660 eKr. suunnilleen vuoteen 260 eKr.

”Ilmeisesti Repoveden kansallispuiston alue onkin ollut paljon aiemmin uskottua vankemmin asuttua”, toteaa tutkija **Teija Alenius** Geologian tutkimuskeskuksesta.

Siitepölyanalyysin Repoveden alueesta antama kuva poikkeaa täysin vastaavien tutkimusten tuloksista muualla Itä-Suomessa. Tosin Repoveden itäpuolella sijaitsevalla Taipalsaarella on tehty viljelyhavaintoja jo 1400 eKr., mutta sielläkin seuraavat viljan siitepölyt ilmaantuivat vasta noin 400-luvulla kaskiviljelyn aikaan.

Viitteitä viljelystä on Repovedellä havaittavissa Kristuksen syntymän jälkeiseen aikaan eli noin vuoteen 190 saakka, mutta sitten viljely päättyy kokonaan. Selkeä viljelyn uusi alku ja tehostuva maankäyttö näkyvät tuloksissa ristiretkiajalta, vuodesta 1200 alkaen. Silloinen viljely on verrattavissa kehitykseen muualla Itä-Suomessa, Laatokan Karjalassa ja Karjalankannaksella.

Sen lisäksi, että ensimmäinen viljelyvaihe ennen ajanlaskumme alkua oli selkeä ja yhtenäinen, siihen liittyi Repoveden alueella myös muita ihmisten mukanaan tuomia kasveja.

Järvien pohjasedimenteistä tehdyt siitepölyanalyysit nimittäin paljastivat alueella tuolloin kasvaneen heiniä, nokkosia ja suolaheinää. Vuoden 260 eKr. jälkeen ja kahden noin vuoteen 200 saakka alueelta löytyy ohran lisäksi myös hampun siitepölyä. Molemmat viittaavat pitempiaikaiseen oleskeluun.

Repoveden ja koko Valkealan alueen arkeologisten löytöjen harvalukuisuus vaikeuttaa asutusta koskevien johtopäätösten tekemistä. Siksi sekä tutkija Alen että professori **Matti Saarnisto** Geologian tutkimuskeskuksesta toivovat tarkempaa arkeologista tutkimusta. ”Vaikuttaa todennäköiseltä, että arkeologiset inventoinnit eivät vielä ole paikallistaneet riittävän onnistuneesti varhaismetallikautista asutusta Valkealan alueelta”, toteaa Saarnisto.

Hänen mukaansa GTK:n esiin tuomien tutkimustulosten ja Suomen arkeologisessa tutkimuksessa selvinneiden seikkojen ristiriita näkyy muuallakin maassamme.

”Siksi Valkealan Repoveden tutkimuksia olisi syytä laajentaa. Kysymys rannikon ja sisämaan vuorovaikutuksesta saattaa saada lisävalaistusta Repovedeltä, joka sijaitsee usean sisämaahan johtavan vesireitin tuntumassa.”

Siitepölyt hyvin kerrostuneet

Geologisen tutkimuskeskuksen hankkeen tarkoituksena oli Repoveden kansallispuiston geologisen kehityksen sekä maankäytön

otta sitten

historian selvittäminen jääkauden jälkeisellä ajalla. Tutkimuksen keskeisenä menetelmänä oli järvenpohjasedimenteistä tehtävä siitepölyanalyysi.

Siitepölyt leviävät tuulen mukana laajalle alueelle ja laskeutuvat pölysateena maahan. Ne siitepölyt, jotka laskeutuvat järviin ja soille, eivät joudu hapettumiselle alttiiksi ja säilyvät järvien ja soiden pohjassa.

Kerrostuva aines säilyy yleensä hyvässä järjestyksessä ja vuosikymmenien aikana syntyneistä sedimentti- tai turvekerrostumista voidaan siitepölyn koostumuksen perusteella saada käsitys kasvillisuuden kehityksestä.

Parhaimmillaan siitepölyanalyysi on, mikäli sitä käytetään yhdessä arkeologisen aineiston kanssa.

Järvet muodostuivat 11 000 vuotta sitten

Repoveden alueella näytteitä otettiin sisämaahan johtavien vesireittien tuntumassa sijaitsevilta Lojulammelta, Tervajärveltä ja Katajajärveltä. Ne kuroutuivat järvialtaiksi 11 000 vuotta sitten, kun kansallispuiston alue kohosi muinaisen Itämeren Yoldiamerestä ja alue sai nykyisen muotonsa.

Ensimmäiset ihmisen aiheuttamat muutokset näkyvät siitepölystössä kivikauden lopulla eli vuosina 2400–2200 eKr.

Noin vuonna 1950 e.Kr. alkaen katajan siitepölyn lisääntyminen ja samanaikainen männyn ja koivun siitepölyjen väheneminen kertovat maaston avoimuuden lisääntymisestä todennäköisesti karjan laidunnuksen seurauksena. ■

Teksti Reijo Virta

Lukuisa määrä erilaisia EU-asioita pitävät Marko Janhusen kiireisenä miehenä.

UPM:llä on oma EU-edustaja Brysselissä

UPM:llä on vuodesta 1999 lähtien ollut Brysselissä oma EU-asioihin keskittynyt edustajansa. Vuoden 2003 marraskuusta lähtien tointa on hoitanut kauppapolitiikan ja EU-asioiden johtajana **Marko Janhunen**.

”Keskeisimmin Euroopan Unioni vaikuttaa UPM:ään ympäristö-, sosiaali-, kauppa-, tutkimus- ja kehitys-, kuljetus-, kilpailu- sekä energia-asioissa”, luettelee Janhunen, mutta toteaa samaan hengenvetoon, että aihepiiri on käytännössä vielä selvästi laajempi.

Paikan päällä Brysselissä on oltava mm. siksi, että EU-lainsäädäntö heijastuu yhä enemmän niin tuotantoprosesseihin kuin tuotteisiinkin. Brysselissä säädettävät lait saattavat myös vaikuttaa kilpailukykyyn. UPM:n kaltaisella isolla yhtiöllä on myös tarve lisätä yleistä EU-tietoutta henkilöstönsä piirissä, hankkia tarvittavia faktoja yhteisöstä sekä parannettava mahdollisuuksiaan vaikuttaa EU-asioihin.

”UPM:n laajetessa yhä useampiin maihin kasvaa myös tiedontarve EU:n kaupasta uusien maiden kanssa”, lisää Janhunen.

UPM:n edustamisen lisäksi EU työllistää Janhusta monella muullakin tavalla. Hän neuvoo eri UPM:n organisaatioita kaikissa EU:hun liittyvissä asioista, seuraa kauppapolitiikan kehityssuuntaa ja auttaa tarvittaessa kaupassa ilmenneiden ongelmien ratkaisemisessa. ”Toimin täällä eräänlaisena ennakkovaroituksen antajana, mikäli EU:ssa on tapahtumassa jotain yhtiön kannalta merkittävää”, sanoo Janhunen.

Laaja tehtävä on myös yhteistyö metsäteollisuuden eri yhteistyöjärjestöjen kanssa. Näitä sekä Euroopan laajuisia että kansallisia järjestöjä ovat mm. CEPI, CEI-Bois, VDP, Copacel, Austropapier, CPI ja UNICE.

CEPI toimii Euroopan paperiteollisuuden edustajana, CEI-Bois puutuotealan, VDP on Saksan paperiteollisuuden yhteistyöjärjestö ja CPI vastaava Englannissa. UNICE puolestaan edustaa eurooppalaisia teollisuuden ja työnantajien järjestöjä.

Järjestöjen kanssa yhteistyössä pyritään vaikuttamaan mm. konsernin kannalta suotuisan lainsäädännön läpimenoon. ■

Teksti Mikko Mäki-Tuuri

Huumeiden vastainen ohjelma uusittiin

Kymin johdon ja henkilöstön yhteiskokous sekä Voikkaan yt-neuvottelukunta ovat hyväksyneet uuden ohjelman otettavaksi käyttöön sekä Kymillä että Voikkaalla. Samalla molemmissa yhteistyöelimissä todettiin, että kaikki tehtaiden työtehtävät ovat sellaisia, joissa huumetesti voidaan lain mukaisesti toteuttaa.

UPM-konsernin suomalainen yhteistyöryhmä hyväksyi kokouksessaan 3.2. käyttöönotettavaksi uuden huumeiden vastaisen ohjelman. Taustalla on yksityisyyden suojaa työelämässä koskevan lain uudistuminen lokakuun alusta 2004.

Uutta huumeiden vastaista ohjelmaa sovelletaan konsernin Suomen yksiköiden ja tytäryhtiöiden työhönotossa ja yksiköiden työsuhteessa olevaan henkilöstöön.

Myös yhtiön teollisuusoppilaitoksiin valittaville voidaan tehdä huumetesti osana terveydentilan selvittämistä.

Tavoitteena huumeeton työyhteisö

Mahdollisimman varhaista ja aktiivista huumeongelmaan puuttumista pidetään koko työyhteisön oikeutena ja velvollisuutena. Huumetapauksen ilmetessä täytyy tarkkaan tietää, miten asian kanssa menetellään.

Huumeiden vastaisessa ohjelmassa on selkeät menettelysäännökset asiasta. Lisäksi työterveyshuollosta saa tarvittavaa asiantuntemusta hoitopaikoista ja hoitomuodoista.

Yhteistoimintavelvollisuus huumausainetestauksia varten

Työtehtävät, joita varten voidaan tehdä huumetestit, on käsiteltävä yksiköittäin yhteistoimintamenettelyssä. Yksityisyyden suojasta työelämässä annetun lain asianomaiset säännökset ovat uuden huumeiden vastaisen ohjelman liitteenä. Yhteistoimintamenettelyssä keskustellaan siitä, ovatko yksikön työtehtävät sellaisia, joita varten huumausainetesti voidaan suorittaa.

Käsittelyn tarkoituksena on turvata henkilöstön vaikutusmahdollisuudet huumausainetestien perusteisiin ja lisätä työnantajan ja työntekijöiden yhteistoiminnallisuutta asioissa, joissa on kyse työntekijöiden yksityisyyden suojasta.

Toistaiseksi yhdessäkään UPM:n Suomen yksikössä ei ole todettu olevan työtehtävää, jota varten ei voitaisi lain mukaisesti tehdä huumetestiä.

Testaus ennen työsuhdetta

Työnantajan on tiedotettava työnhakijalle hakumenettelyn yhteydessä, että kysymys on työtehtävästä, jota varten tehdään huumetesti.

Huumausainetesti otetaan työsuhdetta edeltävän terveystarkastuksen yhteydessä ja lähetetään laboratorioon. Yhtiön työterveyslääkäri voi todeta henkilön soveltuvaksi työtehtäviin, mikäli laboratoriosta tullut testitulos on niin sanotusti puhdas ja henkilö muutenkin soveltuu terveydentilansa perusteella työtehtäviin.

Huumetapauksen ilmeneminen työsuhdetta edeltävän terveystarkastuksen yhteydessä johtaa siihen, että asianomaisen henkilön kanssa ei tehdä työsopimusta. Työterveyslääkäri ei voi todeta henkilöä soveltuvaksi yhtiön työtehtäviin, mikäli huumausainetesti osoittaa, että henkilö on käyttänyt huumausaineita.

Asianomaisen henkilön kieltäytyminen huumausainetestistä tässä yhteydessä johtaa siihen, että hänen kanssaan ei tehdä työsopimusta.

Testaus työsuhteen aikana

Työtehtävien yhteydessä huumausainetestiin lähettäminen edellyttää perusteltua syytä. Perusteltu syy voi olla mikä tahansa syy, jonka perusteella voidaan olettaa, että henkilö on huumeiden vaikutuksen alainen tai huumeista riippuvainen.

Huumetestiin lähettäminen on arvioitava tapauskohtaisesti. Asiasta keskustellaan ensin todistajan läsnä ollessa ennen kuin asianomainen henkilö lähetetään testattavaksi. Huumetapausten selvittelyn yhteydessä on huolehdittava siitä, että asianomainen henkilö ei tule perusteettomasti leimautuneeksi huumausaineasioissa.

Testausmenettely suoritetaan asianmukaisella tavalla ottaen huomioon asianomaisen henkilön ja asiantuntijoiden kuuleminen. Huumausainetestien suorittamisesta vastaa aina terveydenhuollon ammattihenkilöstö. Testit lähetetään laatuvalvottuun laboratorioon analyysiä varten.

Huumausaineiden käytön seuraamukset

Varmasti osoitettu työtehtävien yhteydessä todettu huumeiden muu kuin lääkinnällinen käyttö johtaa työsuhteen päättämiseen.

Todetussa käyttötapauksessa asianomainen henkilö ohjataan asianmukaiseen kuntoutukseen. Asianomaiselle henkilölle annetaan tietoa käytettävissä olevista huumeongelmaisten hoitopaikoista ja hoitomuodoista. Tämä koskee myös teollisuusoppilaitokseen valittavien testejä ja työhöntulotarkastuksessa todettuja tapauksia, vaikka työsuhdetta ei solmitakaan.

Kieltäytyminen huumetestistä työsuhteen aikana merkitsee sitä, että asianomaisen henkilön kohdalla työnteon edellytyksiä ei ole enää olemassa. Työsopimus päätetään tällöin työsopimuslain edellyttämällä tavalla.

Teksti Marianna Salin

Huumeeton työpaikka

Poliisi kartoitti 90-luvun lopulla huumerikoksista tuomittujen taustat. Joka viides oli työelämässä. ”Huume on riski työpaikoilla jo pelkästään sen rikollisen luonteen myötä”, sanoo rikosylikonstaapeli **Yrjö Ketonen**.
Pohjaton rahantarve voi ajaa huumeiden käyttäjän varastelemaan ja myös painostamaan lähimmäisiään arvokkaiden tietojen ja tavaroiden lähteille heidän omissa työpaikoissaan. ”EU:n tutkimusten mukaan puolet kaikista rikoksista liittyy huumeisiin.”

Yksityisasiasta kaikkien ongelma

Vaikka huumeiden käyttäjä pysyisi erossa vieraista lompakoista ja arkaluontoisista tiedoista, hän saattaa altistaa koko työyhteisönsä tapaturmille. Ketonen kehottaa ottamaan huumeiden riskit todesta jo pelkän työturvallisuuden ja viihtyvyyden turvaamiseksi.

”Firmoissa olisi syytä kyseenalaistaa esimerkiksi poissaolojen, myöhästelyn, väsymyksen, ärtymyksen ja onnettomuuksien syyt. Huomiota herättää myös lisääntynyt rahantarve tai se, että ulkoinen olemus on täysin muuttunut”, Ketonen luettelee, mutta lisää, että ensimmäisten vuosien huumekokeiluja ei välttämättä huomaa mistään.

Tilannetta ei yhtään helpota se, että piristeitä, kuten amfetamiinia tai ekstaasia, käyttävä henkilö saattaa vaikuttaa itse pirteyden perikuvalta paahtaessaan jopa kymmenen vuorokautta syömättä ja nukkumatta, kunnes hallusinaatiot ja pelkotilat voittavat. Ketonen kertoo jopa kuulleensa tarinoita toimitusjohtajista, jotka ovat pitäneet oravanpyörän vauhdissa tarjoamalla porukalleen piristeitä.

Olivat tarut sitten totta tai eivät, Ketonen tähdentää kaikkien huumeiden vaarallisuutta. Hengenvaara voi piillä yllättävissä seoksissa tai huumeiden ja alkoholin sekakäytössä, joka on tyypillistä Suomessa. Monta kohtaloa vuosien varrella todistanut poliisi ei lakkaa ihmettelemästä ilmapiiriä, jossa huumeiden vaaroja ei oteta todesta.

”Asenne on huolestuttava. Nuoret suhtautuvat huumeisiin entistä myönteisemmin. Huumeista on tullut muoti-ilmiö, erityisesti piristeistä. Ja nämä nuoret tulevat seuraavaksi työelämään.”

Ketonen ei usko alkuunkaan pienten tehdaspaikkakuntien jääneen sivuun muodin virrasta. Hän arvioi pääkaupunkiseudun nappaavan 30 prosenttia kaikista huumeista, loput leviävät koko maahan. Kaiken kaikkeaan poliisi on takavarikoinut huumeita 240 paikkakunnalta.

Tiukka linja alusta asti

Yrjö Ketonen tunnetaan myönteisenä ja ymmärtäväisenä huumevalistajana, joka kiertää jakamassa tietoa ja keskustelemassa suomalaisissa kouluissa. Mutta taustalla vaikuttaa selkeä ja jyrkkä linja. Yritysten huumepolitiikalle hän ei näe muita vaihtoehtoja kuin UPM:n valitseman nollatoleranssin, vaikka se voi vaikuttaa ensi silmäyksellä armottomalta. Ketonen toivoo luottamuksen ja avunannon ilmapiirin syntyvän muun muassa siitä, että huumeongelmistaan selviytynyt voi päästä takaisin työhönsä.

”Toki entisen käyttäjän on vaikea saavuttaa luottamusta. Huumeet leimaavat käyttäjänsä kuten viinakin”, huumetyön realisti sanoo ja korostaa ennaltaehkäisyn merkitystä.

”Pitää tehdä selväksi, että huumeeton työpaikka on kaikkien eduksi, ja huumestrategiasta jokainen näkee, mitä huumeiden käytöstä seuraa. Myös huumeinfoihin kannattaa satsata.”

Ketonen luokittelee huumetestit vain yhdeksi keinoksi vakuuttavan viestin aikaansaamisessa.

”Ei pidä tuudittautua niiden varaan. Huumeet häviävät testeissä keskimäärin kolmessa päivässä käytön jälkeen. Varsinaiset huumekonnat eivät jää kiinni, vaan ne onnettomat ihmiset, jotka sitten ehkä syrjäytyvät.”

Ketonen kertoo Irlannissa tehdyistä tutkimuksista, jotka paljastivat huumetestien tunnistavan 17 prosenttia käyttäjistä. Kyselykaavake puolestaan auttoi poimimaan 86 prosenttia käyttäjistä 139 kysymyksen avulla, jotka liittyivät elämäntyyliin sekä fyysiseen ja henkiseen kuntoon.

Suomalaisyritysten huumetesteistä ei ole vielä kerääntynyt tietoa poliisiin tilastoihin, mutta tuore laki yksityisyyden suojasta viittaa siihen, että testien käyttö alkaa lisääntyä. Koska testien käyttö edellyttää yhtiöiltä huumeohjelmaa, on odotettavissa entistä selkeämpiä viestejä huumeiden vastaisista työyhteisöistä, riippumatta siitä miten testit toimivat ■.

Klassinen huumeveikko toikkaroi sillankaiteella ja murtautuu kellareihin. Mikä pitää hänet poissa trukin ohjaamosta ja yritysten tietoverkoista?

Huumeiden hallussapidon seuraamukset

Työsuhde päätetään, mikäli osoittautuu, että asianomainen henkilö on pitänyt huumeita hallussaan työaikana tai työpaikalla tai että asianomainen henkilö on todetusta huumeiden hallussapidosta vapaa-aikana tuomittu sakkorangaistusta ankarampaan rangaistukseen.

UPM:n huumeiden vastainen ohjelma on nähtävillä UPMNetissä HR-sivuilla kohdassa HR>Countries>Finland>”Ajank ohtaista” ■

Kirjoittaja on työsuhdepäällikkö UPM:n konsernihallinnossa.

Teksti Ulla Parikka **Kuva** Honkarakenne Oyj:n kuvasto

Lappalan uusiksi saunamökeiksi on valittu Honkarakenteen 'Lumitähti'. Uudet mökit valmistuvat alueelle ensi ja seuraavana kesänä.

Lappalan saunamökkialueen asemapiirros, jossa uusien mökkien sijainti ja tiemuutokset näkyvät.

Lupikka, Lillukka...

Lomakausi lähestyy ja lomanviettosuunnitelmia tehdään innolla. Yhtiöllä on tarjota varteenotettavia vaihtoehtoja: erämajat ja Lappalan saunat. Niiden suosio jatkuu vuodesta toiseen.

”Erämajojen kuntoa ja varustelua on kohennettu viime vuosina viihtyisyyden lisäämiseksi, tämänhetkinen painopiste on Lappalan saunamökkialueen kehittämisessä”, kertoo yhtiön mökkeilyasioista vastaava työvoima- ja henkilöstöpalvelupäällikkö **Anssi Pälvisalo**.

Viime vuonna sähköistetyt Lappalan saunat Lupikka, Lillukka, Purnu ja Leirisauna saavat seurakseen uudet, hirsiset saunamökit. Ensimmäinen Honkarakenteen ”Lumitähti” valmistuu käyttöön viimeistään elokuussa tänä vuonna, ja toinen kesän 2006 aikana.

Näissä uusissa mökeissä voi yöpyä, tilaa on 4–6 hengelle. Sähköistys lisää käyttöaikaa lähes ympärivuotiseksi. Mökeissä on myös pienimuotoinen keittiö tarvittavine astioineen sekä vuodevaatteet.

Vanhojen Lappalan saunojen varauskäytäntö säilyy ennallaan eli työssäkäyvät ja eläkeläiset voivat varata niitä käyttöönsä yhden päivän ajaksi kerrallaan. Niissä ei ole mahdollista yöpyä. Uusien mökkien varauskäytännöstä päätetään kevään aikana, sosiaaliasiaintoimikunta pohtii asiaa keskuudessaan ja tekee päätöksen.

Saunamökkialueella tehdään kevään ja kesän aikana metsänhoidollisia toimenpiteitä ja siistimistä. Myös tiejärjestelyt muuttuvat. Alueen keskellä oleva kenttäalue on kaikkien mökkiläisten yhteisessä käytössä.

Lappalan saunojen varaukset tehdään henkilöstöpalvelusta, puh. 020 41(5) 2294. Kesäkaudeksi saunoja voi tiedustella vapun jälkeen ensimmäisenä arkipäivänä. Saunoihin on yksi varaus kerrallaan voimassa. Tarkempaa tietoa saa myös KuusankoskiNetistä kohdasta Liikunta ja vapaa-aika -> Lomapaikat ja saunat.

Erämajojen suosio on vankka

Erämajojen suosio jatkuu. Kokonaiskävijämäärä on pysynyt noin 3000 käyntivuorokaudessa, vaikka **henkilömäärä** on viime vuosina pienentynyt. Tällä hetkellä erämajoja on käytössä 16. Määrää on viime vuosina karsittu huonokuntoisten ja kaukana sijaitsevien majojen osalta, jotta jäljelle jäävien varustelua ja kuntoa on voitu kohentaa. Tarkoitus on jatkaa samaa kehitystä.

Tänä vuonna erämajojen kesäkauden 27.5.–12.8. varaushakemukset on tehtävä 30.4. mennessä. Majoja voivat kesäkaudelle varata työssäkäyvät. Eläkeläiset voivat kysyä mahdollisesti vapaiksi jääneitä majoja toukokuun lopulla. Hakemuslomakkeen voi tulostaa KuusankoskiNetistä kohdasta Liikunta ja vapaa-aika -> Lomapaikat ja saunat -> Erämajahakemus kesäkaudelle. Samassa yhteydessä on tarkempaa tietoa varausperusteista sekä Verlasta ja muista UPM:n tarjoamista lomanviettopaikoista.

Majojen siisteydestä huolehtiminen ja järkevä energian käyttäminen lomaviikon aikana mahdollistavat tämän lomailumuodon jatkumisen ja kehittämisen tulevaisuudessakin. ■

Nimikilpailu

Keksi Lappalan uusille saunamökeille nasevat nimet! Lähetä ehdotuksesi **Heli Lahtiselle 8.4.** mennessä puh. 0204 1**5 2294**, notes, e-mail heli.lahtinen@upm-kymmene.com tai postitse UPM, Kymi, henkilöstöpalvelu, Selluntie 1, 45700 Kuusankoski. Osallistujien kesken arvotaan palkintoja.

Teksti Maria Rossi **Kuvat** Maria Rossi ja Matti Oksanen

”

Kuusankosken tehtaat on ollut hyvä työnantaja, täällä on saanut tuntea asemansa turvatuksi.

Arvo sai viimeisen työpäivänsä kunniaksi myös käsittelyn läheisten työtoverien rakentamassa 'sähkötuolissa'.

”Pyöreänpöydän ritari” jäi eläkkeelle

Kunnossapitotehtävät kuitenkin jatkuvat

Ahkerana sähköasentajana ja pitkän linjan ay-miehenä tunnettu **Arvo Honkanen** siirtyi eläkepäivien viettoon vuoden vaihteessa. Hän ehti työskennellä Voikkaan sähköverstaalla nelisenkymmentä vuotta.

Honkanen kertoo päätyneensä työpaikkaansa alun perin sattumalta; eräs Voikkaalle määrätty luokkatoveri halusi töihin mieluummin Kymille ja Arvo, jolla oli kesätyökokemusta molemmilta tehtailta, tarjoutui vaihtamaan osia.

”Vaihtokauppa kannatti, sillä viihdyin Voikkaalla mainiosti. Kuusankosken tehtaat on ollut hyvä työnantaja, täällä on saanut tuntea asemansa turvatuksi. Haluankin toivottaa onnea ja menetystä myös jatkossa. Hartain toiveeni on, ettei minun tarvitsisi koskaan nähdä kakkosnelosta Voikkaan tehtaan portilla.”

Honkanen toivoo, että tehtaalla säilyisivät tulevaisuudessakin tarvittavat toimintaedellytykset ja itsenäisyys asioiden hoidossa. ”Miksei Voikkaa voisi olla tuotantoyksikkönä yhtä kilpailukykyinen kuin mikä tahansa muukin, jos siihen vain panostettaisiin? Voikkaalla on tehty ja kehitetty hyvää laatua, se on ollut omalla tavallaan eturivin tehdas. Investointien puutteesta on kuitenkin jouduttu kärsimään jo pitkään.”

Muutokset työelämässä

”Ajat ovat muuttuneet”, Arvo Honkanen toteaa. Hyviin muutoksiin hän laskee alaisten ja esimiesten entistä välittömämmän yhteistyön. ”Kun aloitin sähköverstaalla, työnjohtajatkaan eivät sinutelleet osastopäällikköä. Päällikön saapuessa mestarien konttoriin, miehet nousivat pystyyn ja kuuntelivat hänen puheensa seisaallaan. Asioiden esittäminen on nykyisin helpompaa kuin silloin.”

Nykymenon varjopuolena Honkanen pitää vääränlaista kilpailuhenkeä, joka kumpuaa siitä, että työntekijöistä pyritään saamaan irti kaikki mahdollinen. Samaa päämäärää varten työskentelevien ihmisten pitäisi pyrkiä kannustamaan työtovereitaan eikä korostamaan omaa erinomaisuuttaan mollaamalla toisia.

Ikävää Honkasen mielestä on myös lyhytnäköinen säästötarve, joka ilmenee esimerkiksi ulkoistamisessa. ”Ennen kaikki mahdollinen tehtiin itse ja vain minimaaliset asiat ostettiin ulkopuolisilta. Työvuo-

.....▸

Arvo Honkanen

- Valmistui Kymin ammattikoulusta sähköasentajaksi 1962 ja aloitti samana vuonna työt Voikkaan tehtaan sähköverstaalla.
- Ensimmäinen työ Voikkaan mestarikerhon sähköt.
- 30 vuoden ajan pääasiallisena työmaana PK11, kunnes viimeisimmät 10 vuotta sähkönjakelussa.
- Oman toimen ohella runsaasti muita asennustöitä.
- Sähkömiesten osasto 74:n rahastonhoitajana, varapuheenjohtajana yms. toimissa.
- Työpaikkaluottamusmiehenä 1970–82.
- Kuusankosken tehtaiden sähkömiesten neuvottelevana luottamusmiehenä 1982–86.
- Voikkaan tehtaan sähkömiesten neuvottelevana luottamusmiehenä 1986–2004.

Työnsä vastapainoksi Kari Haaraoja harrastaa muun muassa metsästystä, ammuntaa, moottoripyöräilyä ja biljardia. Hänen suosikkilajinsa on kuitenkin kalastus – keväisin verkolla ja kesäisin uistellen.

Voikkaan uusi pääluottamusmies Kari Haaraoja:

Uusi työni on mielenkiintoista ja haastavaa

Kun Paperiliiton osasto 36:n pääluottamusmiesvaalin tulokset ratkesivat marraskuussa **Kari Haaraojan** hyväksi, hiomomiehen kolmivuorotyö muuttui päivätyöksi ja fyysinen kuorma vaihtui henkilöstöpolitiikan haasteisiin.

Haaraoja aloitti uudessa tehtävässään tammikuun 2005 alussa. Sitä ennen hän totuttautui työhön edeltäjänsä **Jari Käävän** opastuksella. Haaraoja toimi aiemmin hiomon luottamusmiehenä ja varapääluottamusmiehenä, joten hänellä oli jo valmiiksi usean vuoden kokemus henkilöstöasioiden hoidosta.

”Yllätyksiä ei ole tullut, sillä minulla oli selkeä kuva siitä, minkälaiseen hommaan olen ryhtymässä. Työ on ollut mielenkiintoista ja haastavaa, joskus jopa pulmallista. Näin aluksi pääosa ajasta on kulunut arkistoidessa viime vuosituhannen aikaisia papereita. Ammattiryhmittelyn tiimoilta on ollut muutamia kokoontumisia ja olen myös yrittänyt kierrellä tehtaalla parantamassa paikallistuntemustani”, Haaraoja kertoo.

Miehen äänessä on pientä haikeutta, kun hän muistelee työskentelyä Voikkaan hiomolla. ”Meillä oli painehiomolla ykkösvuorossa hyvä sakki. Koko ajan riitti showta ja naurunremakkaa. Viihdyin siellä hyvin, erityisesti painehiomon päivämies on mukava ukko!” Haaraoja toteaa hymyssä suin.

”Yksin työskennellessä aika kuluu hitaammin. Pääluottamusmiehen toimistolla käy jonkun verran väkeä, mutta joinakin päivinä saa olla ihan yksikseen”, hän jatkaa.

Monipuolinen kokemus tehtaalta

Kari Haaraoja aloitti Voikkaalla happomiehenä syksyllä 1983. Sen jälkeen hän on ollut monissa eri tehtävissä: pöllivintillä, kuorimolla, sihtiosastolla, PK 9:n pituusleikkurilla Kuusanniemessä, PK 16:lla ja 17:llä sekä SGW-hiomolla. Viimeiset kaksi vuotta mies on työskennellyt painehiomolla.

Ensimmäisinä työvuosinaan Haaraoja ei osallistunut aktiivisesti henkilöstöasioihin, mutta 90-luvun alussa kiinnostus heräsi ja hän ryhtyi hiomon varaluottamusmieheksi. Monipuoliset työtehtävät ovat osaltaan kasvattaneet valmiuksia henkilöstöpolitiikan hoitamiseen.

”Olen itse kokenut myös sen, että työpaikka lähtee alta. Kun Voith-hiomo korvattiin vuodesta 1991 alkaen uudella hiomolla, meiltä ei kysytty työtoivomuksia. Käskettiin vain mennä Kuusanniemeen ja ilmoittautua vuoromestarille”, Haaraoja muistelee.

”Voikkaalla henkilöstöpolitiikka on hoidettu aina vastuuntuntoisesti eikä ’väkivaltaisia’ irtisanomisia ole ollut. Varsinkin 1990-luvun alussa Voikkaan tervehdyttämiseen osallistuneet henkilöt tekivät kullanarvoista työtä, josta on ollut hyvä jatkaa.” ■

”Pyöreänpöydän ritari....”

sieni aikana sähköverstaan työntekijöiden määrä väheni yli sadasta 26:teen. Oman henkilöstön luotettavuutta, paikallis- ja ihmistuntemusta sekä turvallisuusosaamista olisi arvostettava.”

”Ja jos osa toiminnoista hävitetään, jäljelle jääviin tulisi panostaa enemmän. Päätöksiä tehdessä on syytä jalkautua käytännön tasolle, jotta ne eivät synny yksittäisten näkökulmien perusteella”, Honkanen jatkaa.

”Kolmas huonompaan suuntaan kehittynyt asia on se, ettei perinteistä kädentaitoa enää arvosteta. Se johtaa siihen, että ammattimiehistä on tulossa pulaa. Osaamista ei saa päästää katoamaan, sillä sen takaisin saaminen tulee kalliiksi. Paikallista koulutusta ei myöskään pidä väheksyä, sillä paras tapa välttää virheet on opetella asiat rauhassa ja huolelle.”

Uudet suunnitelmat mielessä

Arvo Honkanen myöntää jäävänsä hieman kaipaamaan Mansongin pyöreää pöytää, jonka ääressä asioita puitiin hyvässä hengessä. ”Siinä ilmapiirissä kenen tahansa oli helppo kertoa mielipiteitään eikä henkilökohtaisuuksiin puututtu. Myös neuvoja ja apua sai tarvittaessa”, hän muistelee.

Lisääntyneen vapaa-aikansa Honkanen aikoo käyttää melko samaan tapaan kuin ennenkin. ”Voidaan sanoa, että jatkan veneilyn ja omakotitalon eri toimintoihin liittyvissä kunnossapitotehtävissä. Olen aina saanut suurta tyydytystä kätteni töiden näkemisestä.”

Veneilymiehen ajatuksissa pyörii myös Kymijoen kanavahanke. ”Neljä kuntaa – Iitti, Valkeala, Jaala ja Heinola – ovat sitoutuneet kanavahankkeeseen kunnanjohtajatasolla. Kuusankoski ei ole reagoinut, vaikka hankkeella voisi olla matkailullista ja ympäristöpoliittista mainosarvoa.”

”Kannatusyhdistykseen toivotaan myös instituutionalisia jäseniä. UPM:n osalta pieni sijoitus ja nimen esille laittaminen antaisivat hankkeelle lisää painoarvoa. Kanava kohentaisi Kymijoen imagoa ja sitä voitaisiin poikkeustilanteissa hyödyntää myös logistisesti. Ja onhan Lindströmkin sitä paitsi tunnustautunut veneilymieheksi…”, Honkanen vihjaa. ■

UPM, Kymi

Sellutehdas

Kuitulinjan tuotantopäällikkö **Markku Laaksonen** on siirtynyt Uruguayn sellutehdashankkeen suunnittelutehtäviin 11.1. alkaen toistaiseksi.

Markku Laaksosen sijaisena toimii Jyri Kylmälä.

Paperitehdas

Kimmo Hämäläinen on nimitetty Timo Aron määräaikaiseksi sijaiseksi PK 7:n käyttöinsinöörin tehtävään ajalle 1.1.–31.8.2005. Hämäläinen raportoi tuotantopäällikkö Eerik Huikurille

UPM, Voikkaa

Kuitu- ja voimaosasto

Insinööri **Urpo Huuskonen** on nimitetty 1.1. alkaen kuitu- ja voimaosaston kehitysinsinööriksi. Hänen vastuualueeseensa kuuluvat mm. osaston prosessien kehittäminen sekä tuotteen laadun optimointi. Lisäksi hän toimii koko tehtaan energiatehokkuusyhdyshenkilönä.

Insinööri (AMK) **Rami Lehtomäki** on nimitetty 1.1. alkaen käyttöinsinööriksi hiomon ja kuorimon alueelle.

Huuskonen ja Lehtomäki raportoivat kuitu- ja voimaosaston päällikkö Vuokko Pietarilalle.

Asiakaspalveluosasto

MFC tuotantoyksikön asiakaspalvelupäälliköksi on nimitetty 11.1. alkaen dipl.ins. **Marko Haveri**. Hän toimi aiemmin MFC tuotantoyksikön teknisenä asiakaspalvelupäällikkönä. Haveri raportoi MFC-tuotantoyksikön johtaja Petteri Kalelalle.

LWC tuotantoyksikön teknisen asiakaspalvelupäällikön, dipl.ins. **Aleksi Pekkasen** vastuualue laajeni 11.1. alkaen käsittämään myös MFC tuotantoyksikön teknisen asiakaspalvelupäällikön tehtävät. Pekkanen raportoi MFC:n osalta Petteri Kalelalle LWC:n osalta Aki Kohoselle.

Urpo Huuskonen

Rami Lehtomäki

Marko Haveri

Aleksi Pekkanen

Mirva Salo

Minna Lindroos

Kyllikki Ek

Kyösti Heimonen

Asiakaspalveluosastolle on muodostettu asiakaspalvelutiimi, jonka vetäjäksi on nimitetty 11.1. alkaen **Mirva Salo**. Asiakaspalvelutiimin vastuualueeseen kuuluvat trimmitys, laskutus, näytepalvelu, teknisen asiakaspalvelun assistenttitehtävät sekä Shared Services -toiminnot. Salo raportoi MFC tuotantoyksikön asiakaspalvelupäällikkö Marko Haverille.

LWC tuotantoyksikkö

Dipl.ins. **Minna Lindroos** on nimitetty PK 18:n prosessi-insinööriksi 1.2. alkaen. Lindroos raportoi PK 18:n tuotantopäällikkö Jarmo Pullille.

FM **Kyllikki Ek** on nimitetty 1.2. alkaen laboratorioinsinööriksi. Hän raportoi tehtävässään LWC tuotantoyksikön kehityspäällikkö Tiina Kokkoselle.

Teknikko **Kyösti Heimonen** on nimitetty 1.2.alkaen laboratorioteknikoksi. Hän raportoi laboratorioinsinööri Kyllikki Ekille.

Äitienpäivälounas
8.5.2005
kello 11.30–15.30
Patruunan Pytinki, Verla

Aikuiset 24 euroa
Lapset 5–12 v. 10 euroa
Lapset alle 5 v. ilmainen

Pöytävaraukset
2.5. mennessä
puh. 040-746 4919/
Aija-Liisa Pekkarinen

Tervetuloa!

Kuljetuksen seniorit!

Käsillä on kevät, tuotapikaa kesä ja meillä perinteinen, yhteinen iltapäivä Niittylahdessa.

Kymin, Kuusanniemen, Voikkaan työelämästä jo poissaolevat kuljettajat ym. (autot, veturit, trukit, työkoneet, korjaamo ja toimisto), tervetuloa tapaamaan tuttuja saunan, pikkupurtavan ja virvokkeiden merkeissä torstaina 2. kesäkuuta puoliltapäivin. Tervetuloa!

"Koukkupolvet"

Olen siirtynyt KKI-ohjelmaan.
Kiitos hyvästä työkaveruudesta.
Kiitos muistamisista.
Tapaamisiin harrastusten parissa!

Kaarina Kellokoski

Lämmin kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Heikki Joutjärvi

Kiitokset työntäyteisistä vuosista.

Martti Kokko

Kiitos merkkipäiviämme muistaneille.

Martti ja Osmo

Kiitos merkkipäiväni muistamisesta.

Tuija Leppä

Lämpimät kiitokset kaikille työtovereilleni lähtölahjasta. Tästä eteenpäin tulen tutkimaan vapaa-ajanmahdollisuuksia ja kehittämään suhteita lähimpiin.

Outi Teittinen

Työtoverit, "Pyöreänpöydän ritarit",
te voikkaalaiset,
Graalin maljasta maistakaa,
Exelsior kivestä vapauttakaa
ja sillä oikeuksianne ja voikkaalaisuutta
yhteistuumin puolustakaa!
Hyvistä työvuosista ja
suurenmoisesta muistamisesta kiittäen,
vapaaherraksi siirtyen.

Arvo Honkanen

Kiitos ja kumarrus mukaville työkavereille muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Timo Telkkinen

Ruhasen Rami kiittää.

Paljon kiitoksia työtovereille ja ystäville muistamisesta jäätyäni vapaalle.

Lasse Salo

Lämpimät kiitokset työkavereille muistamisesta.

Lasse Huuskonen

Kiitos muistamisesta.

Seppo Kaasalainen

Lämpimät kiitokset teille kaikille, jotka niin monin lahjoin ja kauniin sanoin muistitte minua jäädessäni eläkkeelle. Yhteisistä työvuosista kiittäen.

Heleena Mauno

Kiitos muistamisesta.

Hannu Kuusisto

Kymi

Siivooja **Riitta Heikkinen** rakennusosasto (28 palvelusvuotta), A4-valmistaja **Marjatta Hukka** arkkisali (37), kirvesmies **Timo Häkkinen** rakennusosasto (32), varastotyöntekijä **Marja-Liisa Höijer** ostovarasto (30), työnjohtaja **Urho Karjalainen** paperin kunnossapito (31), markkina-analyytikko **Kaarina Kellokoski** asiakaspalvelu (10), sähköasentaja **Juha Lahtinen** paperin kunnossapito (32), päälämmittäjä **Matti Laine** Kymin höyryvoimalaitos (40), yhteyspäällikkö **Heleena Mauno** henkilöstöhallinto (34), näytteiden käsittelijä **Anne Närvänen** paperitehdas/asiakaspalvelu (38), asentaja **Hannu Palmu** Kuusanniemen sellutehdas (40), autonkuljettaja **Pertti Pelkonen** tehdaskuljetukset (31), vuoromestari **Raimo Ruhanen** tehdaskuljetukset (34), autonkuljettaja **Martti Saarinen** tehdaskuljetukset (28), käyttöinsinööri **Veijo Strandberg** PK 8 (35), vartija **Helge Valve** suojelu (27).

Voikkaa

Sihteeri **Marja-Leena Forsström** johto (36 palvelusvuotta), sähköasentaja **Arvo Honkanen** kunnossapito (41), työkaluasentaja **Tapio Huttunen** koneosasto (39), koneenhoitaja **Toivo Joutjärvi** paperitehdas (41), sähköasentaja **Jaakko Lehto** kunnossapito (46), pituusleikkurin hoitaja **Oiva Muikku** paperitehdas (28), hylsynkäsittelijä **Taimi Myllykangas** paperitehdas (26), koneenhoitaja **Osmo Partti** paperitehdas (44), kalanterin hoitaja **Lasse Ryöpäs** paperitehdas (41).

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Heikki Ekroos, 83, Kymin paperitehdas F (kuollut 18.12.04), **Aarno Halinen**, 63, Kuusanniemen sellutehdas (16.11.04), **Jaakko Heiskala**, 87, kuljetus (12.12.04), **Helvi Hietalahti**, 89, asunto-osasto (4.1.05), **Martti Kalso**, 85, ammattikoulu (20.2.05), **Veikko Koski**, 72, Voikkaan paperitehdas (31.12.04), **Eeva Kulo**, 81, klubit/Koskela (12.12.04), **Yrjö Lagman**, 76, kuljetus (21.1.05), **Antero Lehtonen**, 72, Voikkaan paperitehdas (1.2.05), **Pauli Leppä**, 74, arkkisali (3.12.04), **Veikko Lupunen**, 89, rakennusosasto (31.10.04), **Erkki Multanen**, 78, kuljetus (23.1.05), **Marja Nikkilä**, 57, suunnittelu ja projektit (28.1.05), **Markku Nikula**, 60, Kymin paperitehdas (19.2.05), **Torsten Oljemark**, 85, Kymin paperitehdas hallinto (13.12.04), **Matti Ruokoniemi**, 60, Kymin paperitehdas (29.11.04), **Risto Siren**, 73, Kymin paperitehdas F (26.2.05), **Onni Ulin**, 81, suunnittelu (2.2.05), **Hilkka Viinanen**, 77, Kymin paperitehdas F (17.11.04), **Ahti Virtanen**, 83, Kemian kunnossapito (25.1.05), **Reino Värrälä**, 67, Voikkaan kunnossapito (5.2.05).

In Memoriam

Marja Nikkilä on poissa

Tammikuun 28.1.2005, juuri kun ensimmäiset valonsäteet näyttivät kajastavan pimeän talven jälkeen, tuli pysäyttävä suruviesti; Marja Nikkilä oli menehtynyt ankaran sairauden murtamana.

Marja Nikkilä oli kotoisin Verlasta, josta perhe isän työn mukana muutti Voikkaalle. Hänen työuransa Kymi-yhtiössä alkoi 16- vuotiaana 1964 Voikkaan tehtaalla tilapäisenä kirjurina. Pian pystyvä nuori vakinaistettiin ja erilaisten konttoritehtävien jälkeen mm. Voikkaan höyryllä ja paperitehtaalla hän sai siirron vuonna 1973 suunnitteluosastolle sihteeriksi ja myöhemmin teknisen osaston sihteeriksi.

Hänen keskeiseksi elämäntyökseen tuli osallistuminen Kymin teknisen kehityksen ja tehtaiden uusimiseen. Kymi oli tuolloin voimakkaan kehitysvaiheen kynnyksellä; oli alkamassa uuden sellutehtaan rakentaminen Kuusanniemeen. Tätä seurasi seuraavalla vuosikymmenellä paperitehtaan uudet suurhankkeet kaksine uusine paperikoneineen ja sellun laajennuksineen ja uusintoineen. Kehitysvaihe huipentui vuosituhannen vaihteen jälkeen toteutettuun paperikone 8 uusintaan ja uuteen päällystyskoneeseen.

Marja Nikkilä oli mukana kiinteästi tässä muutoksessa; paperiteollisuuden toimintamenetelmien mukaisesti uudistukset tehtiin projekteina. Työteliäiden ja aikatauluiltaan tiiviiden hankkeiden keskellä hänelle tuli tutuksi se moniulotteisuus ja laajuus, joka onnistuneen projektin takana on. Hänen rauhallisuutensa ja ennen kaikkea luotettavuutensa sekä aikaansaava otteensa olivat merkittävänä tekijänä ajoittain kiivasvaiheisten hankkeiden toteutuksessa.

Marja Nikkilässä henkilöityy kuusankoskelaisen paperiteollisuuden kehittyminen kotiseudun tutusta ja nyt historiallisesta Verlan ruukkimiljööstä Kuusanniemen maailmanluokan tehdaslaitokseen. Hän näki läheltä idyllisen, käsityövaltaisen tehdasteollisuuden muuttumisen nykyaikaiseksi sellu- ja paperi-integraatiksi.

Verla oli hänen voimanlähteensä, perheen toinen ja ehkäpä tärkeämpikin koti siellä. Silloin oli aika rentoutua, liittyipä siihen sitten talviset hiihto- tai avantoretket tai kesäiset puutarha- ja rakennustyöt. Ja silloinkin hän asetti muut etusijalle; huolehti muiden hyvinvoinnista.

Sairastuttuaan, kun toipuminen näytti olevan mahdollista, Marja Nikkilä halusi jatkaa työtään. Neljä vuosikymmentä olisi tullut täyteen muutaman kuukauden sisällä. Vaikka elämänhalua olisi vielä ollut, se ei riittänyt, vaan voimat uupuivat.

Seppo Vireä
Kirjoittaja on Marja Nikkilän pitkäaikainen työtoveri

In Memoriam

Johtaja Harry G Wiklund

Johtaja, metsänhoitaja Harry G Wiklund kuoli 6.9.2004 Kuusankoskella 79 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Helsingissä 4.12.1924.

Wiklund valmistui metsänhoitajaksi 1949 ja tuli seuraavana vuonna Kymiyhtiön palvelukseen apulaismetsänhoitajaksi. Metsäosaston konttoripäällikkönä hän toimi 1955–67 ja yhtiön hallintojohtajan assistenttina 1968–73. Vuosina 1974–75 hän toimi yhtiön kiinteistöpäällikkönä ja vuosina 1976–83 apulaisjohtajana pääkonttorissa vastuualueenaan Kymin tiedotus- ja PR-toiminta. Kymin ja Strömbergin sulautumisen jälkeen hän toimi uuden yhtiön tiedotusjohtajana 1984-86, minkä jälkeen hän siirtyi eläkkeelle.

Wiklundin mieliharrastuksia olivat tennis, laskettelu ja metsästys.

Mielenkiintoinen suomalainen maailmankartasto painettiin Kymin paperille

”GAIA-kartastoa laadittaessa tärkein tavoite oli suomalaisin voimin suomalaiseen maailmankuvaan sopivan korkealaatuisen kartta- ja tietokirjan tekeminen”, totesi Gaia Suuri maailmankartasto -kirjan päätoimittaja **Risto Pekkanen** kirjan julkistamistilaisuudessa viime vuonna.

Karttakirja oli myös Tieto-Finlandia -palkintoehdokas. Valintalautakunta totesi perusteluissaan GAIAn ulkoasun olevan kaunis ja viimeistelty sekä esittelevän monipuolisesti luonnon, talouden ja kulttuurienkin maantiedettä.

Kuusankoskelaisittain merkittävää on, että sivukooltaan 260 x 358 mm:n kirja on painettu UPM, Kymin PK 7:n valmistamalle UPM Finesse matt -paperille.

”Tärkeintä tämäntyyppisessä kirjassa on hyvä opasiteetti. Paperin läpinäkymättömyyden pitää olla niin hyvä, että painettu nelivärikuva ei haittaa seuraavan sivun katselua”, sanoo päätoimittaja Pekkanen.

Weilin + Göösin kustantaman teoksen kartaston on valmistanut Genimap Oy. Karttojen toteuttajien, maantieteilijöiden, maanmittaus- sekä atk-asiantuntijoiden lisäksi artikkelien kirjoittajina ja asiantuntijoina ovat olleet maamme eturivin luonnon- ja kulttuurimaantieteilijät, arkeologit, historioitsijat, geologit ja tähtitieteilijät.

Unescon yli 750 maailmanperintökohdetta – mm. Verlan tehdasmuseo – ovat nyt ensimmäistä kertaa mukana kartastossa.

GAIAn yhteensä 464 sivusta 248:lle on painettu karttoja. Tieto-osion koko on 96 sivua ja hakemiston 103 sivua.

”Edellytimme paperilta myös, että värit toistuvat hyvin. Isot nelivärikuvat eivät kuitenkaan saa kiiltää niin paljon, että niiden tutkiminen hankaloituu. Valitsemamme semimattapaperi osoittautui tässä mielessä oikeaksi ratkaisuksi”, kertoo Pekkanen.

”Kolmanneksi katsoimme, että paperin piti olla riittävän valkoista värien kontrastin erottumiseksi. Mielestäni onnistuimme siinäkin asiassa.”

Osittain kustannussyistä paperin neliömassaksi valittiin 100-grammainen vaikka harkittavana oli myös 115 grammaa neliömetrillä painava vaihtoehto. Ohuempi versio kuitenkin osoittautui riittävän tukevaksi.

GAIA-kartastoa myydään Weilin + Göösin edustajien ja telemarkkinointitoimistojen kautta, WSOY:n kirjakaupassa Helsingissä. Lisätietoja saa myös W + G:n asiakaspalvelusta. ■

Arska

Ari Rantaharju

Arto Ahlberg

EOS vai KOS?

EOS-lyhenne tarkoittaa kuulemma ”ei osaa sanoa”, niin ainakin minulle on kerrottu. Luultavasti sillä kuitenkin on jokin englanninkielinen nimi, joka varmaan on myöskin minulle kerrottu, mutta jonka olen jo autuaasti unohtanut. No, se ei ole tässä pääasia, vaan se, että taas kerran on meidän mielipidettämme konsernin, tehtaan ja osastojemme asioista kyselty.

Luultavasti osamme kyllä aika hyvinkin vastata, olemmehan jo useampaan kertaan vuosien mittaan harjoitelleet, ja ovathan kyselijätkin harjoitelleet, niin että osaavat kysyä sellaisia asioita, joihin me osamme antaa oikeanlaisia vastauksia, vai miten se oikein on?

Kysymyksien asettelussa mielenkiintoisinta tällä kertaa olivat negaatiokysymykset.

Jos kyseessä oli negaatio, siihen positiivinen vastaus antoi epämieluisan tuloksen, eli tuloksen, jonka pitäisi aiheuttaa toimenpiteitä. Tämä täytyi tulkita niin, että samaa mieltä olleet olivatkin eri mieltä kuin olisi pitänyt olla, ja positiivinen muuttui negatiiviseksi. Täytyi sitten tarkasti selvittää mitä mieltä on oltu, ja onko se hyvä vai huono asia, vai onko tässä kyseisessä kysymyksessä yleensäkään ollut mitään mieltä. Tulihan asia nyt selväksi?

Tämä on vähän sama asia, kun vuosia sitten minua pyydettiin tuotannon asiantuntijana painotaloon selvittämään asiakkaan ongelmia. Asiakaspalvelupäällikön kanssa sitten tutkittiin asiakkaalla olevia rullia: ”Miten päin tämä nyt on?” kysyi päällikkö. ”Kyllä sisäpuoli on alapuoli”, vastasin, ja asia olikin sillä selvä.

Asiantuntijuutta tarvittaisiin kovasti myös EOS-tulkinnoissa. Vastattu on, ja saatu pylväitä ja prosenttilukuja, sekä vertailulukuja. Nyt pitäisi sitten osata tehdä oikeita tulkintoja.

Positiivista tässä on ainakin se, että kyllä niitä kovasti yritetään tulkita. Olen ollut monissa tilaisuuksissa, joissa tutkimusta on käyty osastokohtaisesti läpi, ja pylväitä vertailuineen kovasti ihmetelty.

Mielestäni tärkeää näissä tulkinnoissa on tuntea osaston historiaa, mikä oikeastaan on muuttunut verrattuna aikaisempaan tutkimukseen? Lisäksi mielestäni pienet muutokset pitäisi jättää huomiotta ja keskittyä niin positiivisten kuin negatiivistenkin asioiden selviin muutospiikkeihin. Selvittää ne todella syvällisesti, sekä mikä parasta, ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin niiden perusteella.

Itse ajattelin keskittyä yksittäisiin kommentteihin, joita lomakkeisiin on kirjoitettu, ne antavat kuvan yksittäisen ihmisen mietelmistä, ja ikään kuin kiteyttävät ajatukset ja tunnelmat olosta tällaisessa suuryrityksessä.

Luin molempien tehtaiden kommentit ajatuksella läpi, ja niistä välittyi oikeastaan vähän masentava kuva. Tietysti suomalaiseen perusluonteeseen ei kuulu kehuminen eikä etenkään ylistely, vaan epäkohdista nuristaan. Niistäkin yleensä vasta nurkan takana, joten kommenttiotos on varmaan negatiivispainotteinen, eikä anna kokonaiskuvaa. Toki muutamia positiivisiakin kommentteja oli, mutta ne olivat selkeä vähemmistö.

Avoimuus ja rehellisyys, yhteistyö ja tiimityöskentely, unohtamatta usein parjattua esimiestyötä. näyttäisivät olevan listan kärjessä asioiden korjaamiseksi. Myös meidän perusluonteeseemme kuuluva kateus paistoi vastauksista. Kateus palkoista, työmäärästä, laiskuudesta, ja sairaslomien pitämisestä tulivat selkeästi esiin. Nämäkin kohdennettiin esimiehiin: ”Kun he eivät puutu asioihin, vaikka se heille kuuluu.”

Olen miettinyt tätä esimiestyötä ja jatkuvaa arvostelua siitä. Ei voi sanoa, etteikö arvostelu olisi osin perusteltuakin, mutta miksi ihmeessä emme koskaan onnistu esimiestyössämme?

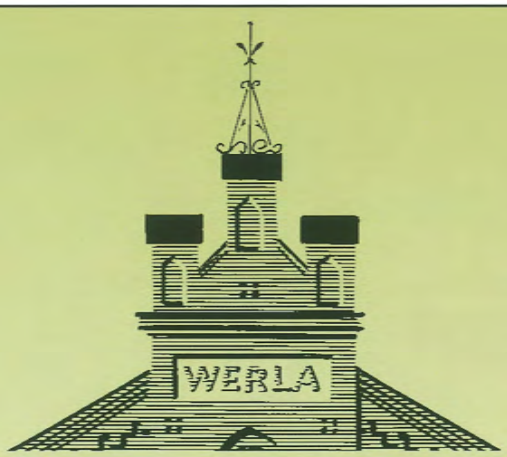
Voisiko syynä olla se, että perussynkkään tapaamme, kun asiat menevät enemmän tai vähemmän pieleen, ja syyllinen pitää löytää, on vastuussa oleva henkilö helppo kohde. Nyt, kun on nähty, että negatiivinenkin voi olla positiivista, niin mitä jos haukkumisen sijasta autettaisiin esimiehiä selviytymään vaikeasta tehtävästään.

Näin talviaikaan, jos etenkin me miehenköriläät huomaamme auton hangessa kiinni, niin innolla olemme työntämässä ja antamassa hyviä ohjeita kuskille ja – ehkäpä vielä vähän innokkaammin, jos kuski sattuu olemaan naispuolinen. Tämä on luontaista auttavaisuutta ja ystävällisyyttä.

Mutta entäpä, jos työmaalla pomo tekee selvän virheratkaisun omaksi vahingokseen, niin autammeko vai tyydymmekö virnistelemään vahingoniloisesti? Olen kuullut sellaisenkin sanonnan, että joka porukalla on sellainen pomo, minkä se ansaitseekin. Yleensä oletetaan, että pomon pitäisi kasvattaa alaisiaan, mutta alaiset aivan varmasti kasvattavat pomoaan. Heistä sitten riippuu, minkälaiseksi se pomo loppujen lopuksi kasvaa. Siinä sitä voikin sitten miettiä, ketä tässä loppujen lopuksi arvostellaan.

Ettei menisi ihan synkistelyksi tämäkin juttu, niin täytyy kiittää molempien tehtaiden tuotantoyksiköitä, ennätyksiä on tehty. Allekirjoittaneen mieltä aivan erityisesti lämmittää Voikkaan PK11:n tekemä pintaalaennätys. Nyt voi täällä portinpielessä keskittyä vaikka pakinoiden kirjoitteluun kaikessa rauhassa.

Niin se KOS? Paitsi miellyttävä saari Välimerellä, voisi se olla myös positiivinen vastaveto sille ”ei osaa sanoa” lauseelle. Kyllä me osaamme sanoa, ja myös korjata, vaikka minkälaatuisia asioita, kun vain haluamme.

UPM

Eilinen elää Verlassa.

Näe entisaikojen työolosuhteet ja entisellään säilynyt arkkitehtuuri

MUSEO

Verlasta tuli Suomen ensimmäinen tehdasmuseo vuonna 1972 ja UNESCOn maailmanperintölistalle se hyväksyttiin vuonna 1996.

HISTORIA

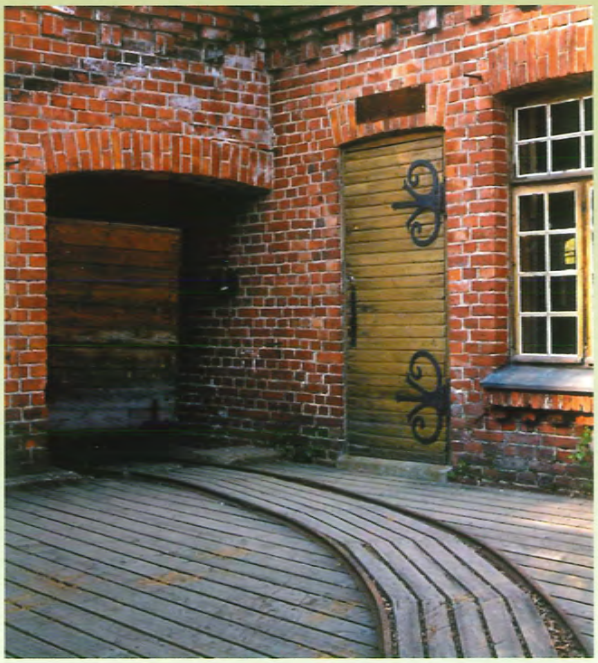
Kierros vanhassa puuhiomossa ja pahvitehtaassa on niin elävä katsaus historiaan, että voit melkein kuulla työn äänet. Lukemattomat yksityiskohdat, kuten Verlan Marian jalanjäljet lattialankuissa, antavat aihetta kiehtoviin tarinoihin.

PAHVIA

Verlan pahvista valmistettiin mm. ampumatauluja, rasioita, koteloita, kengänpohjallisia, kirjankansia ja pahvikehyksiä.

RUUKKIKYLÄ

Arvokas Patruunan Pytinki kauniin puutarhan vartijana henkii ravintoloineen kartanotunnelmaa. Näyttelytilat, pikkupuodit ja kahvila ovat kokemus sinänsä.

VERLA

VERLAN TEHDASMUSEO
Jaala

Avoinna toukokuusta syyskuuhun.
Maanantaisin museo on suljettu.
Ryhmävaraukset ja tiedustelut puh. 0204 15 2170
museum.verla@upm-kymmene.com

www.verla.fi